

ПРОТОКОЛ

№ 266

гр. Сливен, 13.09.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мая П. В.

Членове: Пламен Д. С.
Симеон Ил. Светославов

при участието на секретаря Ивайла Т. Куманова Г.а
и прокурора К. Г. М.

Сложи за разглеждане докладваното от Мая П. В. Въззивно частно наказателно дело № 20222200600390 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 13:00 часа се явиха:

Съдът отправя покана към страните да изключат мобилните си телефони.

На поименното повикване в 13:00 часа, се явиха:

За Окръжна прокуратура – Сливен, редовно призована, се явява прокурор М..

Обвиняемият Д. Р. Е. Х., редовно призован, се явява лично и с адв. С. Н. от АК - Варна, редовно упълномощен.

Преводачът А. Т. Д. – Д., надлежно уведомена, се явява лично.

Преводачът А. Т. Д. – Д., със снета по делото самоличност, ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл.290 ал.2 от НК, че е длъжна да дава верен превод и в случай на неверен превод подлежи на наказателна отговорност.

Преводачът А. Т. Д. – Д. ОБЕЩАВА да превежда точно и правилно от български език на английски език и от английски език на български език.

В залата присъства адв. Д. Д. от АК – Сливен, определен със Уведомително писмо изх. № 797/2022 г. на АК – Сливен за адвокат осъществяващ правна помощ на обв. Х..

Съдът намира, че следва да назначи определения с писмо изх. № 797/2022 г. на АК – Сливен, адвокат Д. Д. за осъществяване на правна помощ на

обвиняемия Д. Х., за резервен защитник на обв.Д. Х., независимо от упълномощения защитник адв. Н., предвид обстоятелството, че упълномощеният защитник адв. Н. напусна съдената зала при провеждане на съдебното заседание ***.09.2022г. без причина, поради което съдебното заседание беше прекъснато и разглеждането на делото беше отложено, както и съобразявайки, че наказателното производство по чл.64 от НПК следва да се приключи в разумен срок.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 94 ал.4 от НПК съдът

О П Р Е Д Е Л И :

НАЗНАЧАВА адв.Д. Д. от АК – Сливен за резервен защитник на обв.Д. Х..

Съдът запита адв. Д. Д. необходимо ли му е време за запознаване с материалите по делото.

АДВ. Д.: Уважаеми окръжни съдии, считам, че в настоящият момент не ми е необходимо да се запознавам с материалите по делото. Бил съм още в досъдебното производство назначен като служебен защитник на Д. Х., а вече в днешното съдебно заседание считам, че редовно упълномощения от него защитник адв. С. Н. би трябвало да изложи всички обстоятелства, на които е базирана въззивната жалба и ако действително се наложи, бих пожелал тогава да се запозная с материалите по делото, но на сегашния етап не считам, че е необходимо.

Съдът даде възможност на страните да изразят становище по даване ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че няма пречки за даване ход на делото.

АДВ.Н.: Уважаеми съдии, считам, че са налице пречки за даване ход на делото. На първо място, здравословното състояние на Д. Х. не позволява пълноценното му участие в настоящото производство и пълноценно реализиране на правото си на лична защита , като същият се нуждае от спешен медицински преглед, който да установи причината за хипогликемията от 29.08. и последствията от липсата на инсулин от 01.09. до 06.09., този месец, като в тази част моля да бъде дадена думата, след малко, като завърша, на обв.Д. Х.. Второто основание за недаване ход на делото е липсата на законен звукозапис в настоящото заседание. Третото основание е липсата на монитор, от който да виждам съставянето на протокола. Четвърто основание е липсата на преводите до този момент на английски език на искането на Сливенската районна прокуратура за мярката, точен превод на определението на Сливенския районен съд за мярката, превод на разпити на децата и на доказателствата по СРС. Във връзка с това към момента Д. Х. не е научил за какви престъпления и въз основа на какви доказателства е настоящото производство.

ОБВ. Х.: Първо да кажа, че съм съгласен с всичко това, което моят адвокат каза. Като допълнение бих искал да кажа, че моето здравословно състояние днес не е достатъчно добро, за да продължим това заседание днес. Вчера, докато бяхме тук до 19.15 ч. без почивка и без подходяща храна, като изключим тези снаксове, вчера вечерта не успях да си взема инсулина, сега инсулина трябва да го взема в присъствието на медицински състав. Те не ми позволиха да си донеса инсулина в съда. В 17.30 ч., когато трябваше да си взема инсулина и да ям нещо, не бях в състояние, не успях да си взема инсулин, но трябваше да хапна нещо, за да не падне прекалено кръвната ми захар и когато ядох моята кръвна захар скочи на 15. Аз самия си направих тест за кръвната захар. Нормалните граници на кръвната захар трябва да са от 3.5 до 6.7, а моята беше 15, защото не успях да си сложа инсулина тук. Когато се върнах в ареста в 19.30 ч. докторът чакаше да ми даде инсулина и тогава трябваше да взема още една доза към 21.00 -22.00 ч. вечерта. Тогава медицинското лице реши да ми даде двете дози по едно и също време, защото той не искаше да се връща по-късно. И слагайки повече инсулин отколкото трябваше моята кръвна захар падна. Също така, когато ми измери пулса, който нормалното е да бъде между 75 и 80, моят беше 122. Моето кръвно налягане беше високо. Тази сутрин лекарят трябваше да дойде в 07.00 ч., за да ми даде сутрешния инсулин, защото, тъй като те мислеха, че делото ще бъде приключено вчера, те бяха останали с впечатление, че трябва само за три дни да идват, така че тази сутрин никой не дойде, но аз спях, така че не разбрах и не съм осъзнал, че съм закъснял. Когато станах в 08.00 ч. аз се учудих защо не ми дават закуска, нито инсулин, нито да са ми направили теста, особено имайки предвид снощи през нощта моите резултати от теста бяха много лоши. Моят пулс е все още много висок. Не знам точно колко, защото никой не дойде да го измери. Така че в 08.30 ч. аз настоях сам да си сложа инсулина в присъствието на шефа на ареста, на което те се съгласиха. Закуската, която ми дадоха не е подходяща за диабетик - 4 филийки бял хляб, те трябва да ми дават кафяв хляб и нещо различно. В 12.00 часа днес медицинското лице, не знам той лекар ли е, или човек, който е там в ареста, дойде да ми даде втората доза инсулин, измери ми пулса и все още пулсът беше 102. Аз и в момента все още чувствам резултата и ефекта от високия, забързания пулс. В 12.00 ч. той ми даде следващата доза инсулин, но кръвната ми захар е ниска, защото сутрешната доза я взех два часа по-късно и тази доза, която трябваше да е на обяд я взех по-рано, за да мога да бъда тук. Аз лично нямам контрол върху това. Не се чувствам, не мога да се концентрирам добре и имам нужда от медицински изследвания и тест сега. Имам нужда лично да бъда част въввлечен в това дело и да го разбирам, но не се чувствам в състояние да мога се защита. Това са моите причини да помоля делото да бъде отложено.

Обвиняемият спря да говори.

Съдът попита обв.Х. завърши ли изявлението си.

ОБВ. Х.: Само още едно изречение. Само четири дни откакто наблюдават инсулина ми, има лекарско наблюдение на инсулина ми, защото поради решението на съдия. Разбрах, че решението е направено на 29.08., но те са започнали да изпълняват това изискване на 09.09. Първите 12 дни даже нямаше опит дори да ме погледнат и моля не забравяйте, че за шест от тези, аз бях оставен без инсулин. Когато започнаха на 09.09. да контролират, да наблюдават моя инсулин, казаха ми, че само за три дни докторът ще идва да ме наблюдава четири пъти на ден. Факта, че днес те не дойдоха е доказателство, че няма сериозно отношение и грижа относно моето здравословно състояние и съм много притеснен за в бъдеще дали ще ми дадат инсулин отново. Дали просто ще ме оставят да си лежа в леглото, защото това, което се случи в съда, когато припаднах, пет или шест пъти почти се случи в ареста, но през по-голямата част от времето аз просто си лежах в леглото, така че ако съм получил хипогликемична криза никой няма да разбере до сутринта. Аз ще умра. /плаче/ И това не е само един път, което се случва. Вчера се опитах да ви кажа колко пъти това се е случвало преди и от кога. В много други случаи почти се случи това. /плаче/ Извинявам се, че се разплаках. Приключих.

Съдът се оттегля на тайно съвещание и помоли страните да вземат със себе си и вещите си.

Заседанието по делото продължава в 13:42 ч.

След тайно съвещание съдът намира, че във връзка с искането за звукозапис в съдебната зала се е произнесъл и не дължи повторно произнасяне по този въпрос.

Относно искането за монитор, съдът не е длъжен да предоставя на страните монитор в съдебната зала.

Съдът намира, че липсата на звукозапис и липсата на монитор не са процесуална пречка за даване ход на делото.

Относно искането свързано с превод на доказателства от досъдебното производство, съдът отново се е произнесъл по този въпрос и не дължи ново произнасяне, тъй като не са наведени нови обстоятелства за преразглеждане на искането.

Относно здравословното състояние на обвиняемия, съдът намира, че към настоящия момент то не е такова, различно от установеното от представените документи и такова, което да възпрепятства пълноценното участие на обвиняемия в процеса.

Съобразно всичко изложено съдът намира, че няма законова пречка за даване ход на делото, като не следва да уважава исканията на обвиняемия и защитата, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

НЕ УВАЖАВА исканията на защитника на обвиняемия и обвиняемия.
ДАВА ХОД на делото.

Съдът докладва постъпила на днешна дата в съда озаглавена жалба на чужд език, съдържащ два листа, която е приложена по делото.

Делото ПРОДЪЛЖАВА от стадия на съдебните прения.

Съдът ДАВА думата на прокурора за изслушване на пренията му.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми окръжни, считам, че подадената въззивна жалба срещу определението на РС – Сливен, е неоснователна. Атакуваният съдебен акт на РС – Сливен, обжалваното определение на РС - Сливен, намирам за правилно и законосъобразно, подробно мотивирано, като мотивите изложени в протокола от съдебното заседание на л.17 до л.19 споделям по отношение наличието на изискуемите в чл.63 ал.1 от НПК предпоставки за вземане на най-тежката мярка за неотклонение Задържане под стража. Налице е обосновано предположение за извършено престъпление, което се извежда от показанията на свидетели по делото. Налице са и другите законово определени предпоставки, а именно опасността обвиняемият да се укрие без наличието на мярка за неотклонение от този вид предвид тежестта на повдигнатото обвинение. С оглед на горното ще ви моля да потвърдите определението на Районен съд - Сливен.

АДВ. Н.: Уважаеми съдии, първо искам да се спра на това, че ние считаме, че няма обосновано предположение за твърденията в обвинението за извършени престъпления на следните основания:

Това ще бъде първата част:

В искането е посочено, че обвиняемият е извършил две престъпления – полово сношение и полово удовлетворяване спрямо седем деца - четири в привличането му за обвиняем и три съгласно представените разпити по делото. Считам, че по настоящото дело е валидно решение № 77/81 г. на

Първо НО на ВС, свързано с различията между блудствените действия по чл.149 от НК и тези по чл. 157 от НК. Различието между двата текста се състои в обхвата на изпълнителното деяние. За осъществяване на състава на чл. 149 от НК е достатъчно деецът да извърши блудствени действия с цел да бъде възбудено или задоволено полово желание без съвкупление. Без да е необходимо дори тази цел да бъде постигната, в действителност същият да бъде възбуден или удовлетворен. Чл. 149 от НК не изисква настъпването на този резултат. За осъществяването му е достатъчно само наличието на целта да се постигне такъв резултат. Докато за осъществяването на чл. 157 от НК се изисква деецът да извърши полово сношение или действие на полово удовлетворяване с лице от същия пол, т.е. същият изисква настъпването на резултата наличие на полово сношение или полово удовлетворяване, а не само извършване на действия с цел да се постигне такъв резултат, с което може да се обясни и предвиденото по-тежко наказание. Изпълнителното деяние на това престъпление се извършва чрез полово сношение или действие на полово удовлетворяване. Край на цитата. Това беше цитат на решението. В решение № 34/89 г. на ВС се посочва, че разликата между разпоредбата на чл. 157 ал. 2 от НК и тази на чл. 149 и чл. 150 не е само в качеството на субекта, а в цялостния фактически състав на престъпленията по тези текстове, защото при хомосексуализма престъпния умисъл на дееца обхваща намерението на извършване на полово сношение с малолетно или непълнолетно лице от същия пол, а от обективна страна е на лице обективизиране на това намерение в осъществяване на полово сношение между субекта и обекта. Това е и моето мнение. На основание чл. 157 ал. 1 от НК желанието на дееца може да бъде само едно, удовлетворяване на половото си желание */запетайка/*, т.е. своето собствено желание. Разпоредбата на чл. 157 от НК както казах, урежда две самостоятелни форми на изпълнително деяние: извършване на полово сношение или чрез извършване на действия по полово удовлетворяване и тези действия трябва да са с използване на положение на зависимост по отношение на седемте деца. И така. Първото изпълнително деяние, което се твърди, че е извършено от обвиняемия спрямо седемте деца се изразява в сексуално проникване, извинявам се, в хомосексуално проникване.

ОБВ. Х.: Може ли да седна?

Съдът покани обв.Х. да седне и същият седна на пейката в залата.

Съдът покани адв.Н. да продължи.

АДВ. Н.: Единствените данни по делото, от които може да се направи някакво предположение за извършено престъпление, са разпитите на седемте деца. От разпита на М. А., *** години, може да се извлече макар и неясно, че малолетното дете е извършило, лично то, три-четири пъти хомосексуално проникване в Д. Х.. Твърди се, че той е еякулирал. Той замествам, че М. е еякулирал, а Д. Х., не. Няма посочено място на тези хомосексуални актове. М. А. твърди обаче категорично, че това е било преди около година. От така посоченото в разпита, по никакъв начин, от нито една дума, не може да се изведе, че Д. Х. е извършил хомосексуален акт с М. А. и той е получил удовлетворяване, като от показанията няма никакви данни, че Д. Х. е еякулирал. Относно датата, посочена в искането на прокуратурата, на извършените престъпления, тъй като същото не е включено в привличането като обвиняем, а е включено само в искането, няма посочена такава дата. Но твърдението в показанията е, че това се е случило преди година. От показанията на М. А., М.А., става ясно, че Д. Х. не е извършвал изпълнителното деяние полово сношение с М. А., поради което не е на лице никакво доказателство за извършен такъв хомосексуален акт, съответно няма как да има и каквото и да било обосновано предположение спрямо М. А. за извършване на такова престъпление по чл. 157. Тези показания се потвърждават и от майка му, която по никакъв начин не е запозната и не знае Д. Х. да е извършвал хомосексуален акт с М.А., както и посочва, че синът ѝ е ходел при Д. преди около година и тогава се е случвало да е оставал да спи в дома на Д. Х.. Освен че няма никакви твърдения за извършен хомосексуален акт от Д. Х., няма и никакви достатъчно ясни, разбираеми и недвусмислени данни, че става дума в показанията за Д. Е. Х.. По отношение на А. А., *** години, от показанията му, макар и силно противоречиви и неясни, може да се изведе, че детето е извършвало хомосексуален акт с Д. Х. с проникването в него. От показанията никъде детето не твърди, че Д. Х. е извършил хомосексуален акт с него, прониквайки с половия си член в детето. Такова твърдение няма. Съответно няма и такъв наличен престъпен състав съответстващ на чл. 157 от НК. Неясно е самото показание, тъй като детето твърди, че то е извършило хомосексуалния акт в минало време „извършило”,

а в същото време твърди, че ще го извърши след две-три седмици. Цитирам „след две-три седмици”. Това в още по-голяма степен разкрива пълното противоречие и негодност на дадените показания, а камо ли на това основание да бъде обвиняемият лишен от свобода. От показанията на майка му също няма никакви данни детето да е имало каквито и да е оплаквания за това, че спрямо него Д. Х. е извършвал хомосексуално проникване, поради което видно и от тези показания, не е на лице никакви данни за извършено престъпление по чл. 157 от НК. Няма и данни, че Д. Х. е получил полово удовлетворение, което в още по-голяма степен посочва абсурдността на показанията и негодността им да бъдат използвани за лишаването от свобода на Д. Х.. Третото дете А. М., *** години, в показанията си посочва, че лично то е извършило хомосексуален акт спрямо Д. Х., цитирам „две сутрини“, като посочва, че единият път е било точно преди да дойде полицията. Категорично твърди, че не е еякулирал. Твърди, че и Д. Х. не е еякулирал. От така изложеното, на същото основание, не може да се извлече по никакъв начин, че Д. Х. – британският поданик, е извършил хомосексуален акт с проникване в детето А.М. Няма никакви такива твърдения, няма и такива данни. Няма и данни за получаване на удовлетворяване нито на детето, нито на Д. Х., тъй като нито един от двамата не са еякулирали, а при мъжете именно това е резултатът на удовлетворяването. От показанията на майка му също не се разкрива детето да се е оплаквало и да е посочвало по някакъв начин, че е хомосексуално насилено от Д. Х., нито по някакъв начин се е оплаквало от него. На четвъртото дете преминаваме, Р. М., *** години, от показанията му категорично, без никакви съмнения, може да се установи, че обвиняемият не е извършил хомосексуално проникване в детето и нещо повече, категорично има изявление, че цитирам „не е докосван от Д.”. Тоест, има твърдение, че не само е нямало никакви хомосексуални действия, но дори детето не е докосвано от Д.. Неясно защо прокуратурата твърди, без да представи никакви доказателства в искането си в т. 3, че Д. Х. е извършил полово сношение с детето. Четвърто, извинявайте пето. А. М., дете на ***, в показанията си твърди, че лично то е извършило хомосексуален акт с проникване в Д. Х.. Твърди, че това се е случило същия ден, преди да дойде полицията. Интересното е също, че в показанията се твърди, че по време на този хомосексуален акт Д. Х. е бил облечен. Цитирам точно „той е облечен”, край на цитата. Твърди също, че другите шест деца цитирам „и другите“ в

същия ден, преди да дойде полицията, са извършили хомосексуален акт спрямо Д. Х.. От всичко това, от целите показания, никъде А. М. не твърди, че Д. Х. е извършил хомосексуален акт с проникване в него, както и не твърди, че има такива извършени спрямо другите деца, поради което и в тази ситуация нямаме изпълнен състав на чл. 157 и нямаме престъпление, за което нямаме никакви данни за престъпление, което се твърди в искането. От показанията на майка му също няма твърдения детето й, *** години, да е било хомосексуално насилвано, както и да има каквито и да било оплаквания от Д. Х.. Шесто, А. Д., *** години, в показанията си сочи, че е извършил хомосексуален акт с Д. Х. два-три пъти, цитирам „два-три пъти на ден”. Соци също, че Д. Х. не е еякулирал. Във връзка с тези показания няма никакви данни, че Д. Х. е извършвал хомосексуален акт със и спрямо А. Д., поради което не е на лице състав на чл. 157 от НК. Майка му също не посочва да е знаела за това, че Д. Х. по някакъв начин хомосексуално е насилвал детето й. И последното дете, седмо, А. С. Ч., който също е посочен в искането като жертва, в показанията си не сочи абсолютно никакви хомосексуални действия да са извършвани с него от Д. Х., по някакъв начин.

И така уважаеми съдии във връзка с тази част на престъпния състав, а и до момента, е видимо, че няма никакви данни нито от показанията, нито от доказателствата по делото, че Д. Х. е имал намерението на извършване на полово сношение със седемте момчета, нито че, когато и да е било, е извършвал хомосексуално полово сношение със седемте момчета. Няма и данни, че Д. Х. е получил полово удовлетворяване от хомосексуалните си действия, които дори и не е извършил. Във връзка с това изпълнително деяние прави впечатление, че в своето искане прокуратурата не сочи абсолютно никаква конкретика на всеки един престъпен хомосексуален акт, който твърди, че е извършен. Никаква, а просто има посочване на състава на престъплението.

Това в още по-голяма степен сочи, че такова не е извършено, а липсата на такова описание сочи, че прокуратурата изпитва затруднение към този момент, дори и по някакъв начин да го опише, защото няма никаква база за това, дори и показанията на седемте деца. Трето, в искането си прокуратурата твърди, че Д. Х. е извършил полово сношение с децата. Някои от децата обаче твърдят точно обратното, че точно те са извършили хомосексуални действия с Д. Х.. Тук прокуратурата няма данни да е

обосновала по някакъв начин това съществено противоречие, което се формира от показанията на децата и от посоченото в искането. Защото прокуратурата не иска задържането под стража на Д. Х., защото седем деца са извършвали полови сношения с Д. Х. и в резултат на това са получили полово удовлетворяване, няма такова посочване, а има точно обратното. Четвърто, тъй като бяхме лишени от възможността да представим доказателства в съдебното следствие и да поискаме такива от съда, но от данните на показанията на децата възниква съмнение, сериозно съмнение, доколко децата – момчетата, са били физиологически способни, предвид тяхната полова зрялост, да извършат те хомосексуален акт с значително по-възрастният мъж - Д. Х., като тези твърдения би трябвало сами по себе си да са шокиращи за обвинението, а още повече би трябвало да са такива за съда, но видимо нито от прокуратурата, нито сливенски районен съд се е шокирал по някакъв начин, нито ги е подложил на някакво разумно обяснение и тестване, а лековерно е дадена вяра на тези твърдения. След като е категорично доказано, че половата зрялост при момчетата започва от *** възраст и едва към *** е на лице някаква формирана полова зрялост, огромно подозрение буди въобще твърдението ***-годишния А. М., включен в искането под т.2, на Р. М., който неправилно е посочен в искането, обръщам внимание, че е ***, а всъщност в показанията си и ЕГН е видна възрастта, която е ***, роден на ***, извинявам се всъщност *** и А. А. под № 4, който също неправилно прокуратурата е посочила като ***, а всъщност той е *** години, роден ***.*** Тези на пръв поглед неволни грешки на прокуратурата, не считам, че са неволни, а са съзнателно направени, с цел да бъде заблуден уважавания съд за възрастта на децата и се надявам съдът да обърне внимание на моята защита при постановяване на своят акт, тъй като тези три деца – едно от тях ***, две ***, е под изключително съмнение изобщо до колко са физиологически способни да извършат хомосексуален акт с лице от женски пол, извинявам се сексуален акт с лице от женски пол, а колко повече тези деца са способни да извършат противоестественото за своята същност хомосексуално сношение с многократно по-голям за тях възрастен мъж. Но интересното е, че прокуратурата и първоинстанционният съд дава вяра на такива много малко вероятни възможности, предвид възрастта на децата. Другото основание е това, че само едно от децата твърди, че е еякулирал, а това е М. А., което, още по-голяма въпросителна се задава, защо от всички

тези деца, се твърди от прокуратурата, че са извършвали очевидно групови хомосексуални действия, в деня преди арестуването на Д. Х., с него, а само едно е еякулирало. Тогава стои въпросът, защо изобщо са извършвали тези хомосексуални действия, ако това действително е вярно.

Следващо основание, видно от показанията на родителите, а и от събраните доказателства по делото, а и предвид възрастта на децата, няма никакви данни кога тези деца са формирали своята противоестествена хомосексуална активност, като бъдат привличани хомосексуално не само от момчета, а дори и от значително по-възрастен мъж. Както казах, че науката посочва, че чисто физиологически момчетата са неспособни да извършват сексуални актове в периода си на полово съзряване предвид размера на половия член, възможностите за еякулация и изобщо полово влечение ***-годишно и *** момче. Колко повече е въобще възможно, чисто физиологически, 11-*** дете да бъде така привлечено от мъж, че дори да получи необходимата ерекция, с която да извърши лично то хомосексуално проникване в този мъж. От всички тези мои тези може да се направи извода, че тези показания сами по себе си са негодни да докажат, че тези момчета са извършвали хомосексуални актове и то множество на брой, с Д. Х. и че са получавали сексуално удовлетворение. Дори, видно от родителите им, самите те са нямали никаква информация, дори и съмнение, в наличие на хомосексуално влечение на децата им и всички те са изненадани от твърденията на полицията и това, което те са чули, някои от тях, от децата си при разпитите им. Интересно би било да чуем ако съдът реши, че действително тези деца са извършили хомосексуален акт с Д. Х. на каква база е обосновал своето решение, а още повече на каква база би приело, че Д. Х., като зрял мъж, е извършил хомосексуално проникване в тези деца, седем на брой и то при твърдените дати на прокуратурата, а именно м. юни 2022 г. до 10.08.2022 г.

Уважаеми съдии, преминавам към следващото деяние, а именно на лице ли са обосновани предположения за извършено престъпление, а именно действия на полово удовлетворяване от Д. Х.. Това са такива действия, при които става дума за физически контакти – допир, докосване, физическа стимулация между лица от един и същи пол, които предизвикват оргазъм на лицето, което желае полово удовлетворяване – Д. Х., като престъплението е довършено, когато лицето е получило удовлетворяването, т.е. еякулация. Тъй

като престъпните хомосексуални действия са резултатни престъпления насочени към удовлетворяване на деца, прокуратурата твърдейки, че има такива престъпления, е следвало да докаже чрез кои конкретни действия Д. Х. спрямо децата е извършил и е получил полово удовлетворяване. Като, както посочих, при мъжете половото удовлетворяване се постига при еякулация. Прокуратурата отново в своето искане само посочва действия на полово удовлетворяване, но пропуска да посочи кои са тези конкретни действия и кое е това конкретно активно поведение на Д. Х. спрямо седемте деца, като, тъй като в искането се посочват седем деца, отново ще направя защитата спрямо всяко едно от седемте деца, тъй като показанията им са единственото всъщност доказателство, на което прокуратурата се обосновава за исканата мярка и до момента, въпреки значителното време от образуване на досъдебното производство, извършените ДНК-тестове на Д. Х. и седемте деца, изземвания, претърсвания, обиски и т.н. липсват каквито и да е други доказателства подкрепящи тезата. Започвам с първото дете М. А.. Това дете в показанията си не сочи никакви действия, които Д. Х. е извършил за своето си полово удовлетворяване, както и не сочи, както и изрично посочва, че Д. не е еякулирал. Видно от това, а и от показанията на родителя, Д. Х. не е извършвал никакви действия на полово удовлетворяване спрямо М. А.. Второто дете, А. А., *** години. Детето не сочи също в показанията си Д. да е извършил нещо сексуално, да го е докосвал, да го допирал до интимните части, по какъвто и да било начин. Тоест, от показанията няма никакви данни за извършването на престъпление от Д. Х.. В показанията си това дете сочи, че е виждал Д. Х. да прави цитирам „орална любов на А. М. и на Р. М.“, което може да се приеме, че това дете е свидетел за извършени от Д. Х. действия на полово удовлетворяване спрямо тези две деца. Четейки обаче показанията на самите деца, първо Р. М., същият изрично твърди, цитирам, не цитирам ми, че не е докосван от Д., изрично твърди и никъде не твърди, че Д. му е правил „орална любов“ в кавички орална любов, поради което и показанията в тази част на детето А. не може да бъде прието като достоверно и само на това основание.

Обвиняемият Х. прекъсна пледоарията на адвоката.

Съдът помоли адв. Н. да обясни на обвиняемия, че не може да се прекъсва пледоарията.

Съдът покани адв.Н. да продължи.

АДВ. Н.: Тоест показанията в тази част на А. А., относно Р. М., не могат да бъдат кредитирани и въз основа на тях да бъде прието, че Д. Х. е правил орална любов на Р. М.. От показанията на А. М. също няма никакви твърдения от детето, че му е правена „орална любов“ в кавички от Д. Х., поради което показанията на А. А. и в тази част са неверни и не следва да бъдат кредитирани, като противоречиви, след като самите сочени за жертви две деца - А. М. и Р. М. не твърдят, а едно от тях дори отрича, да е било докосвано от Д. Х., а още повече да е извършвана орална любов спрямо тях. По отношение на третото дете А. М., 14-годишно, моля да обърнете внимание, че А. М. твърди, че е опипван, цитирам „опипван“, извинявам се не цитирам, че е опипван от Д. Х. по дрехите, извинявам се през дрехите. От самите показания няма никакви данни, а и детето не сочи да е било докосвано, пипано по интимните си части от Д. Х., като не сочи, че е било пипано или докосвано голо, т.е. без дрехи, от Д. Х.. Изключително много се затрудняваме да правим защитата поради това, че прокуратурата съставяйки искането си не е посочила никаква конкретика в тези изпълнителни деяния и ние в момента сме принудени да тълкуваме и да се защитаваме, тъй като за съжаление сме в ситуация, в която многократно изявихме, че имаме съмнения в пристрастността на състава, което налага обстойна, подробна, обоснована защита с надежда в сърцата ни, че ще успеем да променим тази предполагаема от нас предубеденост в състава и уважаемите съдии ще постановят отхвърляне на искането на мярката за задържане на Д. Х.. В тази част на показанията, ако прокуратурата е изчела твърдението на А. М., за опипване през дрехите, като цяло на детето, тоест, че е сметнала всяко едно опипване, тоест докосване на детето, където и да било по тялото му с дрехите, за престъпление по чл. 157 аз мисля, че няма такова престъпление. Същото не е по никакъв начин и не може да бъде прието като хомосексуално престъпление, тъй като не може всяко докосване да облечено детето по тялото му, дори и да е имало такова, да бъде прието за престъпление по чл. 157 от НК, а още повече от показанията на А. М. изрично се посочва, че нито детето е еякулирало, нито Д. Х. е еякулирал, когато и да било. Тоест нямаме по никакъв начин никакви твърдения за завършено престъпление, тоест Д. Х. да е бил удовлетворен от тези свои действия. Четвърто дете, Р. М.. Р. М. също

така не твърди, че е бил опипван, докосван в интимната си област от Д. Х. нито на голо, нито с дрехи, поради което е напълно необосновано, а и липсват каквито и да било доказателства, Д. Х. да е извършил престъплението по чл.157 от НК. Няма данни също така за еякулация на детето или на Д. Х.. В тези свои показания Р. М. твърди, че видял Д. Х. да пипа интимните части на едно дете, на А. Д., като ... Извинявайте, коригирайте протокола ако обичате на А. Д., като самият А. Д., видно от показанията му, не твърди, че Д. Х. го е пипал по половия орган или в областта на половия орган, нито, че е бил облечен тогава или без дрехи. Също детето твърди, че е видяло той да пипа детето А. А., само че в самите си показания самото дете А. А. не посочва да е било пипано по половия орган от Д. Х., поради което показанията на Р. М. в тази част не следва да бъдат кредитирани, след като самите деца, сочени за жертви, отричат да са били пипани по половите си органи от Д. Х.. В показанията на Р. М. няма никакви данни детето или Д. Х. да са еякулирали, поради което няма и завършен състав на това престъпление и като цяло не може да бъде обвиняван, тъй като няма никакви данни за извършено престъпление по чл.157 от НК, в частта полово удовлетворяване. Петото дете - А. М., също не сочи, че Д. Х. го е пипал в интимната област или докосвал, или да е извършвал каквито и да било действия, които могат да се примат като сексуални действия. Не посочва също така, че то или Д. Х. са еякулирали, поради което няма завършен престъпен състав. Шесто, детето А. Д., не сочи да е било пипано в интимната област от Д. Х., поради което става абсолютно неясно на каква основа е твърдението на прокуратурата за това престъпление. Детето изрично сочи обаче, явно е имало такъв въпрос към него зададен, че Д. Х. не е еякулирал, тоест и никакви доказателства да е получено полово удовлетворяване на Д. Х. от А. Д. по какъвто и да било начин. Интересното е обаче, че това дете сочи и то, че е видяло как Д. Х. цитирам „прави чекия”, затварям цитата, на А.. А през това време, двамата е видял, че А. и Д. са били „облечени”, „облечени“ цитат. Прочитайки показанията на А., тоест това е друго дете с първо име А., същото изобщо не твърди, че му е правена когато и да било в кавички „чекия” от Д. Х., което може да се подразбере и да се тълкува като някаква форма на докосване на половия орган и стимулирането му от Д. Х. на детето. Самото дете А. М. не твърди да са му извършвани такива действия спрямо него. Някакви подобни действия не твърди, поради които очевидно тези показания не следва да се

кредитират и същите са противоречиви и съдът не би следвало само въз основа на тях да приеме, че е на лице обосновано предположение за извършено престъпление по отношение на детето А. М., а именно, че Д. Х. е извършвал „чекия“ на детето, чекия в кавички. Още повече, че изрично детето сочи, че в този момент двамата са били облечени. Това показва, че самото показание в тази му част е крайно противоречиво, неясно само по себе си и не следва да бъде кредитирано. В показанията на последното дете А. Ч. изобщо няма такива твърдения за извършени каквито и да било сексуални действия по отношение на него. От така изложеното е видно, че по никакъв начин не може да се приеме, че е налице този престъпен състав, а именно действие на полово удовлетворяване, спрямо което и да било от седемте деца, от Д. Х., като същият да е целял удовлетворяване на половото си желание. Не съм завършил, само за момент ...

От протоколите за разпит нито едно от децата не твърди, че Д. Х. е извършил хомосексуален акт с него, нито действие на полово удовлетворяване, поради което няма как въз основа на тези доказателства да бъде прието от съда, че е налице обосновано предположение, че обвиняемият е осъществил от обективна страна престъпния състав на чл. 157 ал. 1 от НК или ал. 3, чрез осъществена една от формите на изпълнителното деяние очертано в правната норма „Полово сношение с лице от същия пол или действия на полово удовлетворяване с лице от същия пол“, а именно посочените седем деца. От показанията на седемте деца, от някои от тях, има твърдения, че именно те са извършили хомосексуален акт с Д. Х., тоест по техните твърдения пет от децата имат хомосексуални влечения и склонности и са извършвали непритеснявайки се по някакъв начин хомосексуални действия групово. Почти всички от децата твърждали, че са участвали в такива действия, твърдят, че не са получили еякулация, поради което в още по-голяма степен се стига до съмнения в посочените действия и целта им в тези показания. Защото става непонятно каква друга цел, освен достигане до полово удовлетворяване, може да бъде извършения хомосексуален акт от петте деца спрямо Д. Х.. По никакъв начин от показанията на децата не се установява, че Д. Х. грубо не е зачитал половата и телесна неприкосновеност, честта и достойнството на всяко едно от седемте деца. За да бъде лишен от свобода Д. Х. трябва да е налице по чл. 157 и последната част от престъпния състав, а именно тези действия да са извършени от Д. Х., като е използвал

положението на зависимост на всяко едно от седемте деца. В тази част прокуратурата е почти безмълвна, да не кажа, че е мълчалива, напълно. Защото ние сме поставени да се защитаваме срещу едно искане, в което прокуратурата някак си е пропуснала да обоснове в какво положение на зависимост е било всяко едно от седемте деца спрямо Д. Х., от което той се е възползвал, след като същите имат родители, къща, храна, дрехи какво е това положение на зависимост и тъй като ние имаме много големи съмнения в пристрастността на състава, че същия вече е взел решение в себе си да наложи мярката Задържане под стража, се налага с надежда да се борим, че може да променим тази пристрастност и се налага подробно и обосновано да оборваме мълчаливите твърдения на прокуратурата в тази част, които се изразяват единствено в следното: На стр. 2 от искането прокуратурата сочи, цитат „Децата изрично сочат, че не са принуждавани за това, но са го правили , за да им купува обвиняемия дрехи, обувки, храна и напитки.“, край на цитата. С това се изчерпват твърденията на прокуратурата за зависимост. Аз бих се радвал ако уважаемият прокурор, възползвайки се от правото си на реплика, по някакъв начин и поясни и допълни, за да можем да се защитим, в какво се явява тази зависимост малко повече, за да можем да се защитим, но тъй като единствените доказателства са дадените показания на децата, ще започна и показанията на родителите. Ще започна всяко едно от тях по отделно дали, което и да било от децата излага някакви данни, които могат да бъдат приети, че всяко едно от децата, както твърди прокуратурата, са били в положение на зависимост от Д. Х. и той се е възползвал от тази зависимост, за да извършва с тях хомосексуални сношения и действия на полово удовлетворяване. Преди това ще посоча, че съобразно практиката на ВКС, дело № 1664/2013 г., положението на зависимост и надзор се изгражда покъсно в развитието на едно дете, когато то е непълнолетно или дори и навършило пълнолетие, но независимо от своя родител по определен начин /във финансов план, битово отношение и др./. Подобна зависимост създава и в отношение между учители и ученици, между възпитатели и деца настанени в социални домове, във възпитателни училища, интернати и други. Зависимост или надзор между дееца и пострадалия може да бъде изградена и в случаите на подчиненост и субординация между тях – персонална, служебна, социална и друга. Това е цитат, цялото, по делото. Та, прокуратурата сега ние трябва да гадаем, за да се защитаваме, тъй като се притесняваме да не би да приеме

съдът, че на лице е била зависимост между децата и Д. Х., започваме да гадаем в какво точно се явява зависимостта на тези деца. Прокуратурата сочи, че децата са го правили, защото Д. Х. да им купи дрехи, обувки, храна и напитки. Сега, за да са зависими едни деца от Д. Х. за тези неща, самия смисъл на зависимост би трябвало да означава, че децата нямат храна, напитки, умират от глад, страдат, нямат обувки и не могат да ходят, ходят голи и за да се облекат единственият източник в живота им на тези блага, за да оцелеят е Д. Х.. И поради това, защото са гладни, жадни, те са готови и извършват всичко, което желае Д. Х.. Това се опитва да ни убеди по някакъв начин прокуратурата. Само че от показанията на родителите, а и няма никакви други доказателства в потвърждение на твърдението на прокуратурата, потвърждаване на твърдението на прокуратурата, родителите сочат, че децата им са осигурени. Прокуратурата не сочи никакви доказателства да обори тези показания на родителите, напротив те са представени по делото. Та, да видим самите деца дали по някакъв начин твърдят изявление, че са били в зависимост от Д. Х. за храна, напитки, дрехи и облекло. М. А., първи, сочи, че предния ден Д. му бил купил дрехи, храна, костюм, маратонки. Соци, че пари не е получавал. Соци, че не е живял при Д.. Соци, че преди година е ходил и спял при Д., после е спрял и от около два дни е тръгнал. Та уважаеми съдии, питам се аз, кога това дете от два дни попадна в зависимостта на Д. Х.? Кога? Къде от показанията му може да се разбере, че това дете, което казва, че от два дни ходи при Д. Х., е в зависимост? Нито го казва, нито го показва, нито от делото може да се извлече, че това дете е в зависимост и в такава зависимост, че е готово да удовлетворява хомосексуалните полови желания на Д. Х.. Ще бъде интересно, ако решите на тази основа да го лишите от свобода, да прочетем в какво се явява тази зависимост по отношение на М. А. от два дни. Следващият - А. А., твърди, че не е спал в къщата на Д. Х., не е получавал пари, от месец ходи при него и храната, която е получавал е чипс. Майка му твърди също, че ходи от месец при Д.. Изрично твърди, че синът ѝ не е получавал нищо и твърди, че не е спал там, в къщата му. Тоест, всяка вечер е ношувал в дома си. Тоест, тук отново поставяме въпроса в какво се явява тази зависимост, след като детето свободно е ходило при Д. от дома си до неговата сграда, нямал никаква физическа зависимост от него, получавал е само чипс, не е получавал дрехи, нито обувки, нито очевидно храна, тъй като чипса не е храна в смисъла за изхранване, а е един вид детска глезотия,

допълнение, бонус, а може би прокуратурата твърди, че детето е било в зависимост от чипс и ако не получи чипс е готово да задоволява хомосексуалните желания на Д. Х.. Не ни става ясно и затова гадаем в какво се явява зависимостта? И ще е интересно, много интересно, ако пристрастният според нас съд реши да остави в затвора Д. Х. заради обосновано предположение за А. А., да разберем в какво се явява зависимостта на А. А. и как Д. Х. се е възползвал от тази зависимост, за да бъде сексуално удовлетворяван, защото видимо уважаеми съдии, районният съд пропуска този въпрос. Надяваме се вие да не го пропуснете, защото без зависимост няма как да има престъпление, дори обосновано. А бившият уважаван окръжен прокурор С. се надяваме да е добре запознат с този вид престъпления и настоящ съдия, въпреки че се съмняваме дълбоко в неговата пристрастност, затова си позволявам толкова подробно, иначе с две изречения бих приключил цялата пледоария, защото делото е толкова ясно, но ми се налага да убеждавам, да убеждавам от всички възможни варианти, за да Д. Х. да си получи свободата, защото няма данни и доказателства за извършени престъпления, каквито и да било, от него. А. М. твърди, че е получил дрехи, тениски и панталонки. Не е живял при Д. и е започнал да ходи от два дена. От два дена. Та тук въпросът е, кога от тези два дни, тоест денят на арест, който е бил около 7.00 ч. по твърдение на полицията, а по твърдения на Д. Х. и други лица е било около 5.00 ч., кога в порядъка на деня на ареста и предния ден това дете е попаднало в зависимостта на Д. Х. и тази зависимост толкова бързо сее формирала и се е разраснала, че това дете е попаднало в ситуация, в която е готово на всичко, без насилие, а поради зависимост, да изпълнява твърдяните хомосексуални желания на Д. Х.. А. М., майка му, твърди, че не е получила нищо, нито той, нито семейството ѝ са получили нещо от Д. Х.. Твърди, че два пъти е ходил при него на 9-и и 10-и август и никога не е спал там. Та, въпросът е, който стои и който е очевиден, че след като детето има майка, баща, дом, свободно дете, няма никакви нужди, не е спало при Д., как тогава е зависимо и в какво се явява тази зависимост? Определено А. М. не е бил в никаква зависимост по отношение на Д. Х., поради което и няма как Д. Х. да се е възползвал за половото си удовлетворяване от тази зависимост. Р. Нейков М. получил е чехли, дрехи, маратонки. Не е получил пари и храна. Не е получил храна. Та в тази ситуация прокуратурата не е събрала никакви доказателства и не е посочила в какво се явявала зависимостта на М. и как

точно получените чехли, дрехи и маратонки могат да бъдат приети като зависимост, от която да се е възползвал Д. Х., поради което и спрямо това дете считаме, че не е осъществен състава на чл.157 НК. Следващото - А. М., по отношение на него майка му твърди и детето, че от два месеца ходи при Д. Х., като му давал по 55 лева на месец, като детето твърди, че тези пари не са давани от самия Д., а от неговия спонсор, както и дрехи. Не е нощувал при Д.. От тези показания не става ясно по никакъв начин дали прокуратурата твърди, че тези 55 лева са толкова от животоспасяващо значение за това дете, което е *** години, че без получаването им същото не може да съществува и е в положение на зависимост заради тези 55 лева и по някакъв начин обвиняемият се възползва от тази зависимост, за да получи половото удовлетворяване от детето. Видно от доказателствата по делото, че няма нито твърдения, нито доказателства, че по отношение на това дете е осъществен състава на чл. 157 от НК, а само бланкетно е посочено „като използвал положението на зависимост”, цитат. Шесто дете - А. Д., сочи, че не живее при Д., нито е спял там. Получил е чехли, костюм и храна. По този начин се разбира, че получените облаги в дрехи са чехли и костюм и като е посочено някаква храна, като не е конкретизирано каква храна. От майката се разбира, че детето ходи при Д. от месец. От показанията се установява, че детето е свободно, има си семейство, дом, неговите нужди са задоволени, физиологични и по никакъв начин не става ясно и не се вижда да е на лице каквато и да било зависимост по отношение на Д. Х.. И за последното дете А. С. Ч., незнайно защо прокуратурата е включила и него в искането си, като същото не твърди по никакъв начин, че спрямо него е извършено хомосексуално сношение или полово удовлетворяване, нито че е било поставено в зависимост. С това уважаеми съдии аз не мога да разбера как е възможно прокуратурата при тези доказателства да привлича лицето като обвиняемо, да иска неговото постоянно задържане, поради което в тази част считам искането за неоснователно.

Във връзка с определението на СлРС в тази част съдът приема, че разпитите действително, че от разпитите действително личи обърканост и последователност, но това е именно, защото тези разпити са записвани така, както обстоятелствата са били изложени от самите деца, без поправки или привеждането на казаното в правилен и последователен вид, точка. Главна буква. В същото време, всяко едно от децата е описало всички онези

действия, които са извършени спрямо него и които то е извършил спрямо обвиняемия и това съдът намира за обосновано предположение.“, край на цитата. Уважаеми съдии, надявам се вие на вашия съдебен акт, ако решите да постановите задържането му, да се произнесете като разгледате основанията, всяко едно от основанията, а не по този начин, че с общи, неверни две изречения да решите съдбата на британския поданик, тъй като точно в показанията е посочено, че Д. Х. не е извършвал никакви действия, които могат да се приемат като хомосексуални по чл.157 от НК, спрямо седемте деца. За съжаление съдебният акт, който ние обжалваме, приключва само в тази част, с две изречения. Решихме, че има обосновано предположение. Две изречения. Къде е качественото правосъдие? Къде съдът изпълнява задълженията си внимателно да разгледа делото, което касае свободата и репутацията на британския поданик? Надяваме се и затова и се борим в днешното заседание, вие да промените вашето пристрастно отношение и да постановите справедливо решение, с което да оставите това искане без уважение, да го отхвърлите с ясни и точни мотиви.

В следващата част на моята защита, момент да се подготвя, ще посоча основанията, които сливения районен съд отхвърли, а именно за това, че доказателствата, които вие следва да разгледате от прокуратура, са опорочени и не следва въз основа на тях изобщо да се допуска това, че е на лице обосновано предположение за извършено престъпление. Сливения районен съд приема, че извинявам се зачеркнете това. Първо, искам да ви обърна внимание, че тези протоколи за разпит на децата, които са основното доказателство на прокуратурата, са извършени при следните нарушения: Видно от протоколите, първото нарушение, видно от протоколите не са присъствали по време на разпитите на децата двамата родители и няма никакви доказателства от прокуратурата по делото, че вписаните лица в протокола за родители са родители на децата, което е нарушение на чл. 15 ал. 5 от ЗЗДетето и чл. 20 б. „в“ от Директива 2012/29/ЕС на ЕП и Съвета, на чл. 3 ал. 4 от ЗЛС, съответно е на лице и неизпълнение на чл. 15 ал. 4 от НПК. Второто основание, това, че детето е посочено, че са от ромски произход. На всички ни е ясно, че става дума за показания на малолетни дечица, които са неграмотни, не знаят български език и въпреки това не е назначен преводач на ромски език, което е нарушение на чл. 142 ал. 1 от НПК. Без преводач на ромски език твърдим, че децата нито са разбирали въпросите, нито са

отговаряли на въпросите точно и ясно. Именно това е една от причините от това, че тези протоколи са абсолютно негодни, тъй като за извеждането на каквито и да било данни и изводи следва да се прилага тълкуване и всякакви форми на предположения, което всъщност не е била целта на разпитите, тъй като е следвало да се изхожда от най-добрия интерес на детето и по възможност да бъде проведен един разпит, който да бъде достатъчен за прокуратурата, за съда и да не се налага в бъдещо производство повторни разпити на лицата. Очевидно тук тази неграмотност на децата и неразбиране се използва от органите на досъдебното производство, за да се направят внушения за наличие на хомосексуални престъпления. Трето, видно от протоколите не са гарантирани правата им, на децата, за консултиране с адвокат, с което е нарушен чл. 122 ал. 2 изр. 2 от НПК чл. 18 ал. 8 от ЗЗДетето и децата са поставени в положение, в което да не са защитавани правата им. Четвърто, видно от протоколите не са записани въпросите, които са им задавани, което считаме за нарушение и считаме, че същото е направено целенасочено, за да не може да се установи дали със самите си въпроси не е извършена манипулация върху отговорите на децата, каквато твърдим, че е била на лице. Пето, категорично считаме, че посочените данни в протоколите, а именно конкретните показания са невярно посочени, не съответстват на казаното от децата, като същите са неграмотни и няма как да прочетат протокола, за да потвърдят дали записаното е точно така, както е посочено. И шесто, уважаеми съдии, моля да обърнете внимание, че децата са разпитвани в 4, 5 и съответно 6 сутринта. Сливенския районен съд приема това за законосъобразно, защото разпитите през вечерта не са били незаконни, може да се разпитват свидетели и вечерта. Да, може и да може, обаче, ние считаме, че тези седем разпита на децата в четири сутринта, пет и шест сутринта, са оказали изключително въздействие върху тях с предизвикване на страх и чувство на безпомощност, усещане, че са задържани, усещане, че животът им е заплашен и съответно, след като са подготвени предварително за това, да кажат нещата, които се очаква от тях. Много е важно в данните по делото да обърнете внимание, че липсват доказателства как тези деца се призовани. Как се оказват в 4 сутринта вдигнати от домовете им, любезно, внимателно, така, че да не ги напращат, как са ги взели полицията, да не ги стресират дечицата, да не се чувстват заплашени? Какъв подход са използвали на мен не ми е известен? Като считам, че е абсолютно невъзможно провеждането на разпит

в 4 сутринта да бъде извършен без да бъдат стресирани децата, т.е. това което твърдим е, че тези показания са или дадени в изключителен стрес и уплаха на тези непълнолетни и малолетни деца. Надяваме се вие внимателно прочитайки ги да съобразите това обстоятелство и да не го отхвърлите, както го отхвърли районния съд, защото едва ли районния съдия би приел разпита на детето му, малолетното дете, в четири сутринта за нестресиращо и за нормално и допустимо в правовата държава България. Но когато се касае за други деца, когато се касае да вкараме невинен човек в затвора, явно такива разпити трябва да се приемат за нормални и че нещата са проведени в синя стая и в тази синя стая е успяла да изолира предизвикания страх, ужас и шок в тези седем деца от изземването им от домовете, използвайки неясно какви средства от полицията. Видно от данните по делото тези деца неясно как без да бъдат призовани по надлежния ред, без да бъдат призовани тяхните родители, без да им бъде предоставена възможност на адвокат попадат в полицейското управление и обърнете внимание, че те са там цяла вечер. Те не са дошли, те не отведени, не са донесени в 4 сутринта, а тези деца - дечица са там цяла вечер. Как са попаднали тези дечица тогава е тайна по делото. Прокуратурата не смята, че следва да ни уведоми дали са надлежно призовани тези така наречени свидетели или тези показания не са изтръгнати с незаконни методи, упражнявани от органите на власт. А ние имаме достатъчно основания да се съмняваме, че точно това е извършено, защото, моля да обърнете внимание, че преди това децата са били събличани голи в полицията, вечерта, че е извършен оглед на децата, правени са им снимки, взета е ДНК-проба от половите им членове и това е цяла вечер. Едното дете от тези, които са от обвинението, а именно А. А., е освидетелстван в 23.18 часа, уважаеми съдии. Тоест то е било в полицията незнайно от кога, незнайно как е доведено там, определено не е взето от къщата на Д. при арестуването му, защото там няма установени деца в домът му, неясно как А. е доведен до полицията, защото не е призован и е извършено това освидетелстване в 11 часа вечерта. И това е 12 годишно дете. Ако тук си мислим и някой си мисли, че може да ни убеди, че събличането на детето, оглеждането му от лекари специалисти, в 12 вечерта не е форма на всяване на страх, ужас в детето, че то не е било травмирано, че не е било ужасено, няма как да ни убеди в това нещо. Освен това, това дете *** годинки, докарано с полицията, стои там, в полицията, цяла вечер и е разпитано едва в 4 сутринта.

Като от данните на родителите се вижда, че тези деца са били разпитвани преди това. Тоест те предварително са подработвани и обработвани от полицията и след това са заведени в синя стая. А друг е въпросът какво е налагало тази свръх организация и разпити в синя стая в 4 сутринта, освен предизвикване на страх и ужас в тези деца и това, че са били в синя стая с играчки едва ли можем да приемем, че предварителната им обработка не е оказала влияние върху показанията им. Детето А. М. е било освидетелствано в 12 вечерта. Това дете е *** години. Другото дете А. М. е *** години, освидетелствано в 10 часа вечерта. Какво е правило първо в 10 часа там, как е доведено, какво се е случило от 10 часа до 5 сутринта, докато го разпитат, с това дете в полицията. Много ясно какво се е случвало, обработван е. Дори да са му дали играчки да си играе, в полицията едва ли детето си е играло с играчки, 11-годишно дете и едва ли не се е чувствало задържано от полицията, арестувано. И едва ли не е било готово на всичко да каже, само и само да го освободят. Напротив, точно това си мислим, че се е случило. И другото дете, което е освидетелствано е А. Д., то е освидетелствано в 11 часа вечерта. Събличани голи, преди разпита им. И това ако приемем за нормално и вие тези показания ги приемете, че са нормални, че не са извършени в положение, в което децата са стресирани, ужасени, притеснени. И как можем да даваме вяра въобще на това, което е написано в тези показания, както казах. Но очевидно за българския съд в лицето на съдия А., не си спомням фамилията ѝ, от районния съд, е възможно. Надявам се вие поне да успеем да ви разубедим и да постановите правилно, законосъобразно съдебно решение. Другото нарушение, което води до опороченост на доказателствата е това, че, уважаеми съдии, за да бъде изправен настоящия британски поданик пред вас, той трябва да е обвиняемо лице. Тоест той трябва да бъде привлечен като обвиняем. Ние твърдим, че той не е привлечен като обвиняем. И тъй като самото привличане на обвиняем не подлежи на съдебен контрол, но в настоящото производство считаме, че вие сте задължени да извършите косвен контрол върху наличното постановление за привличане, но всъщност непредявено постановление за привличане. Затова твърдим, че тъй като няма предявяване на постановлението Д. Х. не е привлечен към момента като обвиняем, съответно и на това основание следва да бъде отхвърлено искането на прокуратурата. И излагам основанията. Видно от самия протокол за привличане на обвиняем, самото постановление, същото не е подписано от Д.

Х., а е подписано от адв. Д. и от свидетели, че е наличен отказ на обвиняемия да подпише. Видно обаче от декларацията при задържането му на 10.08.2022 г., в 18,55 часа, в същото Д. Х. е посочил, че има договорен адвокат, посочил е трите имена на адв. С. Н., посочен е телефона за връзка с мен, като от момента на задържането му на основание чл. 72 ал. 5от ЗМВР има право на защитник. Той е посочил, направил е своя избор, посочил го е надлежно в декларацията, въпреки това в декларацията е посочено, че в 18,55 ч. е уведомен адвоката Д. Д., е посочено на точен час за уведомяване на защитника. Там, където трябва да бъде посочено, че съм уведомен аз, като негов защитник, е посочено друг адвокат – Д.. Постановлението за предоставяне на правна помощ от 10.08.2022 г. на Станимир С., в него се твърди, че е налице основание за назначаване на служебен защитник и му предоставя правна помощ по чл. 21 т. 3 от ЗПП за предявяване на обвинение и разпит като свидетел и други действия. Посочено е там, че ще бъде извършено на 10.08. от 20,30 ч. минути. Искането обаче до адвокатския съвет е от 10.08.2022 г., в което е поискано определянето на адвоката по ДП 1172/2022 г., отново посочвам за предявяване на обвинението. В писмото от адвокатски съвет Сливен, от председател адв. Лидия А.а, е определен адв. Д. Д., но към него не са приложени доказателства за това как е определен и съответно решение на адвокатския съвет. В декларацията от 10 август, че е запознат с чл. 94 ал.1 от НПК и с чл. 25 и ал.5 от ЗПП, няма подпис на Д. Х. и е написано „лицето отказва да подпише“. Адвокат Д. вече е подписал тази декларация. В декларацията е отбелязана опция № 2 за отказ от договорен адвокат и назначаване на служебен защитник. В постановлението за назначаване на служебен защитник от 10.08. от С. е посочено, че защитникът е уведомен в 23.30 ч. на 10.08.2022 г., обвиняемият е привлечен в 23.34 ч. Всичко това сочи, че органите на досъдебното производство, видимо от декларацията, са били надлежно известени, своевременно за това, че Д. Х. има свой адвокат. В разрез с неговата воля му е назначен служебен адвокат, а договорният адвокат по никакъв начин не е уведомен, че предстои привличане на обвиняем. Видно от доказателствата по делото няма никакви данни, че на Д. Х. му е осигурена възможност да се свърже със защитника си адв.- С. Н.. Също така и аз не съм бил уведомен от органите на МВР. Освен това, изрично съм изпратил имейл до официалния имейл на полицията в 22.30 ч., по мой спомен, преди предявяването, като съм изпратил пълномощно на

имейла, за което органите на досъдебното производство реално са уведомени и от мен, че съм му адвокат, преди предявяване на обвинението. Е, тогава органите на досъдебното производство не ме уведомяват мен за предстоящо предявяване, не дават възможност на обвиняемия да се свърже с адвоката си, при условие, че са били уведомени и от мен и от Д. Х., че съм адвоката му. Сливенския районен съд на това наше възражение посочва, че в представеното от мен пълномощно пред полицията изпратено по имейла, не е посочено конкретното досъдебно производство в него. И затова аз не съм бил могъл да го представлявам по това производство. Е, уважаеми съдии, очаквам от вас качествено правораздаване във вашия съдебен акт. Очаквам от вас да не посочвате такива неверни основания, защото аз съм бил устно упълномощен от Д. Х., че го представлявал, заявено пред полицията, че аз съм неговия адвокат. Аз представям пълномощно за това и въпреки това ми се казва, че не е посочено конкретното досъдебно производство. Та питам аз, как да посоча досъдебното производство, като аз не го знам. Как може Д. да ме упълномощи по конкретното досъдебното производство, като той е задържан. А изискването на чл. 93 от НПК и в Закона за адвокатурата няма такова изискване, след като ме е упълномощил да го представлявам пред органите на МВР, пред прокуратурата и т.н. Не можеш да игнорираш това упълномощаване, защото не е посочено конкретното досъдебно производство. И в тази ситуация реално избрания от него защитник не присъства и не участва в привличането му като обвиняем. Затова по този начин направеното привличане на обвиняем всъщност е нищожно. То не съществува, защото законът е категоричен и сега ще намеря разпоредбата, че в тази ситуация постановлението за привличане и самото привличане и самото предявяване на постановлението се извършва и при неговия защитник на основание чл. 219 ал. 4 от НПК. Тъй като аз съм неговия защитник, а не адв Д., съответно нито е предявено постановлението, нито пък е предоставена възможност на защитника му, който съм аз, да се запознае с пълното му съдържание на постановление, вкл. и на доказателствата въз основа на които е привлечен като обвиняем. В последствие, което доказателство по настоящото дело и очаквахме, очаквахме от прокуратурата да представи някаква експертиза въз основа на унижаващото честта и достойнството действие извършено от разследващите спрямо Д. Х., а именно взетите от него ДНК-проби от интимните части. Очаквахме експертиза, но не знам защо

прокуратурата не я представя по делото, но не като цяло ние считаме, че това действие също е опорочено, тъй като отново е извършено без участието и присъствието на неговия защитник, който е избран, определен с надлежно пълномощно по досъдебното производство и без съгласието на Д. Х., без да му бъде предоставена възможност да се свърже с мен и без полицията да ме е уведомила дори за това предстоящо действие, което предстои да бъде извършено.

Съдът прекъсна адв. Н. и попита обв. Х. какви действия извършва в залата, седнал на пейката.

ОБВ. Х.: Измерих си кръвната захар и имам нужда да хапна нещо. Показва ми 4.9. Имам една ябълка и вафла.

Обвиняемият консумира храната.

Съдът покани адв. Н. да продължи.

АДВ. Н.: Реално, уважаеми съдии, беше извършен принудителен способ за събиране на доказателства чрез медицинска манипулация, без за нея аз да бъда уведомен, както посочих. Също беше проведен разпита на децата и с участието на Д. Х., но без да бъде уведомен за това адвокатът му и без да имам възможност да участвам. Това означава, че целенасочено не съм бил уведомен за насрочения разпит, за да не присъствам, въпреки че обвиняемият изрично иска да се свърже с мен, да се консултира, както и да присъствам при разпита и прави съответните възражения. Той ясно заявява, че не желае служебен защитник и има свой адвокат, поради което е на лице очевидно и целенасочено елиминиране правото на защита от избора на Д. Х. адвокат. Това прави включително и разпитите за опорочени. От данните по делото не се вижда никаква информация и доказателства въз основа на които да се приеме, че е била неотложност за разпитите на децата в 4 часа сутринта, поради което на Д. Х. не е било осигурено правото на защита в минимално изискуема степен съответстваща на чл. 6 § 1 и 3 от ЕКПЧ. Д. Х. не е могъл незабавно да разбере в какви престъпления е обвиняван и въз основа на какви доказателства и да ползва адвокат по свой избор, тоест събраните доказателства от вземане на образци за сравнително изследване, обтривки и микро следи от тялото на Д. Х. и проведените разпити на седемте деца и

проведения разпит на Д. Х. в качеството му на обвиняем на тези основания са опорочени. Уважаеми съдии, също така считам, че следва да съобразите, че самото първоначално задържане, което продължава и до днес на Д. Х. е отменено, като заповедта за задържане на Д. Х. е незаконна, обявена с влязло в сила решение № 345/12.08.2022 г. по АНД № 927/2022 г., което исках да ви представя, но вие не ми разрешихте, едно от част от всички доказателства. Тази отмяна на задържането му и обявяването му за незаконна е изключително важна по настоящото дело, защото всички действия спрямо Д. Х. са репресия до момента тотална и нечовешка, която надхвърля целите на правосъдието. Видно от решението, а и материалите по делото по досъдебното производство няма никакви данни на първо място за неговото образуване, на второ място за заповедта за задържане, т.е. трябва да има някакви доказателства, някакви данни въз основа на които да бъде задържано лицето. Органите на досъдебното производство не представиха никакви такива, нито в съдебно заседание, дадена им беше възможност, нито в самата заповед има посочени такива. Тоест, липсата на фактически основания за задържането на лицето е грубо погазване на правовия ред. Това е едно своеволно, незаконно задържане на Д. Х., което видно и от снимките, може да видите по делото, които са, в неговото освидетелстват, той е бил бит и е наранен, на самите снимки се вижда, при самото му задържане, без да има данни, че е оказал някаква съпротива, че не оказал съдействие и т.н. Моля да обърнете внимание, че освен, че към издаване на заповедта за ареста няма дори фактически данни за престъпление от Д. Х.у не доказателства, няма данни, но и към времето на привличането на обвиняемият в 23.30 ч., видно от досъдебното производство към 23.30 ч. не е имало никакви доказателства, от които може да се направи предположение, че той е извършил престъпление. Никакви. Тоест той е привлечен освен, че му е предявено постановлението незаконно без присъствието на избрания от него адвокат, но и в нарушение на закона, без да има доказателства, че е извършил престъпления, каквито и да било. Та питам се аз защо той е привлечен бил като обвиняем. Тоест защо изобщо има постановление за привличане на обвиняем въз основа на никакви доказателства, тъй като определено има пълен провал на извършеното претърсване и изземване от полицията. Пълен провал. При тази акция не е установено никакво престъпление, което да е извършил Д. Х.. От иззетите вещи до моменти и иззетите компютри, всичко, което са взели, дрехи и т.н. до

момента прокуратурата не представя никакви доказателства, че той е съпричастен по някакъв начин към хомосексуални престъпления спрямо децата или спрямо когото и да било. В протокола за обиск, личен обиск на Д. Х. няма никакви доказателства събрани. Освен това, в решението не се обсъжда, че и тогава са нарушени правата му да бъде защитаван от избран от него адвокат и тогава незаконно е назначен служебен защитник, защото не съм бил уведомен. Въпреки, че той и в декларацията сочи кой е неговия защитник. Видно от самото постановление за привличане в самото него старши разследващия полицаи не посочва никакви доказателства, въз основа на които издава постановлението за привличане. Никакви. Не сочи никакви, ами как да сочи, като то няма никакви доказателства. Досъдебното производство е пред нас. Към него момент. Съответно, след това извършените действия в качеството на обвиняем също са незаконни, т.е. Д. Х. в момента ви сезирам да упражните косвен съдебен контрол върху привличането му като обвиняем, че същия към момент е незаконен, като постановление за привличане и като това, че не е предявен до момента, защото личния защитник и избрания от него защитник не е присъствал и не е могъл да се запознае с доказателствата, въз основа на които е привлечен като обвиняем, да направи съответните възражения, оспорвания и да го защити. Преминавам към следващата част дали е налице опасност да се укрие.

ПРОКУРОРЪТ: Г-жо председател, извинявайте, ще можем ли да ползваме тоалетна. Четири часа все пак.

АДВ. Н.: Ако може да дадете почивка, ще бъда благодарен, тъй като и аз имам нужда от тоалетна.

В 17.00 ч. съдът дава 15 минути почивка.

Заседанието по делото продължава в 17.23 ч.

Съдът покани адв. Н. да продължи с пледоарията си.

АДВ. Н.: Уважаеми съдии, ако въпреки всичко, което изложих вие решите, че или спрямо всяко едно дете или може би поне срещу едно дете има обосновано предположение за извършване на престъпление, моля да

приемете, че не следва да бъде задържан под стража, тъй като няма опасност да се укрие. Прокуратурата в искането си не сочи никакви данни във връзка с тази част, а именно защо приема, че е налице опасност да се укрие, но въпреки това го иска. Районния съд сочи, че е налице опасност, цитирам „защото има два адреса на територията” и това дава основание да се приеме, че е възможно да се установи на адреса в с. *** и там да не може да бъде открит за извършване на съответните процесуално-следствени действия. Ах, как да го коментирам това нещо? Видно от данните по делото Д. Х. е посочен с настоящ адрес ***, което е вярно. На този адрес живее и майка му и доведеният му баща. Те са собственици на имот и Д. Х. живее там, като понякога посещава Сливен и служи на крайно нуждаещото се население в ***, поради което невярно е посочено в искането, което не е подкрепено и с никакви доказателства по делото, че Д. Х. живее в ***. Той не живее там нито фактически, нито по документи. Неговият постоянен и настоящ адрес е в ***. Моля да отчетете това. В съдебния акт на сливения районен съд непонятно защо, съдията приема, че на адреса в с. *** няма да може да бъде намерен. Това свое твърдение не го обосновава по никакъв начин и за мен представлява изключително затруднение да го възприема, защото не мога да разбера как така Д. Х. няма да бъде намерен на адреса в *** и с какво е по-различно с. *** от всички адреси в България, че не може да този адрес надлежно да бъде уведомяван и призоваван Д. Х. за всички процесуално-следствени действия по досъдебното производство. Прокуратурата мълчи по този въпрос. А първоинстанционния съд не го обосновава защо е трудно, какво е толкова, дори не трудно, а не може да бъде открит. Не може. Адрес в с. ***, това е едно от хубавите села в България, има си улици, има си адреси, хората живеят целогодишно там, пощенски кутии, абсолютно прекрасно село в България. Не виждам какво и по какъв начин би затруднило органите на досъдебното производство да го открият. Затова считам този довод на съда като изцяло неоснователен. Другия довод е това, че е чужд гражданин и може да напусне пределите страната. Съдът тук се съгласява с мене, че това може да се преодолее с налагането на забрана за напускане на страната. Но интересно основанието на съдията, което го цитирам точно „но тази забрана няма да доведе до намаляване на риска от извършване на престъпление”. В закона има две основания трябва да има или опасност да се укрие, това е достатъчно, или да извърши ново престъпление. След като обсъждаме довода

дали има опасност да се укрие и излагам обосновката, че след като е чужд гражданин и има опасност да напусне страната, има ред за преодоляване на този проблем, когато съдът, който е компетентен в настоящото производство, наложи такава забрана, ако смята, че е налице такава опасност да напусне страната. Сливенския районен съд вместо да обори по някакъв начин моето твърдение просто преминава към това, че налагането на забраната няма да доведе до намаляване на възможността да извърши престъпление. Кое е алогично и абсурдно, поради което уважаеми съдии, ако все пак сметете, че има някаква опасност, моля да не налагате мярка Задържане под стража, да се укрие, а просто да наложите забрана за напускане на страната, с което обвиняемия ще бъде в пределите на страната и ще може да бъде призоваван надлежно на постоянния и настоящ адрес в ***. Другия довод относно това, че съдът не налага мярката домашен арест. Сливенският районен съд сочи, че ако наложи тази мярка Домашен арест цитирам „няма да доведе до ограничаване на риска от укриване и извършване на други престъпления. Ясно е, че на адреса в гр. Сливен мярката за неотклонение Домашен арест не би могла да бъде осъществена, с оглед обстоятелството, че данните по делото сочат, че именно там са извършени престъпленията, за които на обвиняемия са повдигнати обвинения.” Край на цитата. На първо място, видно в искането на прокуратурата, където са описани деянията от 1 до 4, моля да обърнете внимание, че няма посочено никъде място на извършване на престъплението. Никъде. Поради което неясно от къде съдията приема, че именно там е извършено престъплението, когато самата прокуратура не твърди, че там е извършено престъпление. Тя твърди просто в гр. Сливен, някъде си из целия град. Второто, което е от данните по делото постоянен и настоящ адрес на Д. Х. е с. ***, не *** той нито живее на този адрес, нито е негов официален адрес, поради което и мярката Домашен арест, единственото място, където може и следва да бъде наложена, ако прецените, че има достатъчно данни и обосновано предположение за извършване на престъпление, ако прецените, че има, само тогава може да наложите мярката Домашен арест и то единствено на адреса в с. ***, което се намира в *** и със сигурност не се намира в гр. Сливен и е различно от гр. Сливен. Тоест няма как по тази логика той да се укрие или да извърши нови престъпления, с оглед мястото, което е посочено за извършването, а именно градът. Интересно е, че въпреки нашите ясни искания и посочвания, въпреки това, съдията посочва точно

обратното. Надявам се, че вие ме чухте и ще вземете това под внимание, което ви казах и няма да постъпите както първоинстанционния съд. Ние му казваме едно, съдията си казва не, не, не, Сливен, не можело в Сливен. Ама ни не говорим за Сливен, говорим за ***. Защо не ни се обясни защо не може в ***, а им се обяснява защо не може в Сливен. Съдията посочва, че не може, отделно вече, отделно посочва, че не може в с. ***, както разбрахме, защото не може да бъде открит. Това е първото основание. Второто основание, което излага е, че цитирал „би затруднило изключително разследването предвид отдалечеността на това място от гр. Сливен и необходимостта от отделно разрешение за всяко едно действие, което следва да се извърши в частност с обвиняемия.” Край на цитата. Уважаеми съдии, аз искрено се надявам във вашия акт да няма такова нещо, защото то е незаконосъобразно, то е абсурдно, защото по законово основание не можете да наложите задържане под стража, защото постоянният му адрес не е в близост или не е в града, в който е образувано ДП. Няма такова основание. Какво значение има тука затрудняване на разследването, защото кого затруднява, тук не говорим за облекчаване нито за затрудняване на разследването. На разследването никой не му пречи. Когато предстои някакво действие призовава се за определения ден и час, призовава се защитника, призовава се обвиняемия и той е длъжен да се яви. За кого затруднение? Да не би съдията да се грижи за обвиняемия, тъй като за него му е затруднено, затуй дайте да го вкараме в затвора да го облекчим. Всеки път ще си го водим, ще си го връщаме, ще си го храним. Благодаря за такова облекчение. Или да облекчим разследването и затова да го оставим на разположение в затвора и там да гние, всеки момент да очакваме да умре, да получи хипогликемична криза и да чакаме разследването, така че когато имат нужда веднага да бъде довеждан. Законово няма такова изискване облекчаване на обвиняемия или на разследването. Така че този довод не може да бъде основание. Така че във връзка с това ви молим все пак ако, въпреки че са налице липсата на каквито и да било доказателства за извършено престъпление, каквито и да било въпреки, че са налице липса на каквито и да било данни за извършено престъпление по чл. 157, ако все пак решите, тъй като ние сме убедени, че сте пристрастни и ще постановите решението, въпреки че изложихме всичко, считаме, че не следва да налагате мярка Задържане под стража, а Домашен арест на адреса постоянен и настоящ в ***.

По другото основание има ли опасност да извърши ново престъпление. Тук прокуратурата сериозно се е постарала. А и съдията в първоинстанционния съд, чакайте да я проверя, че не ѝ казвам името и да я удостоя с тази чест съдия А. Д., същото счита, че по-скоро има опасност от ново престъпление, отколкото да се укрие и затова трябва да бъде задържан. Затова и тук ще ми се наложи да отделя повече време, за да оборя тези твърдения. В искането си прокуратурата твърди, че следва да съобразите престъпното му минало. Така. Нека да изясним сега Д. Х. има ли престъпно минало или няма. Уважаеми съдии, вече в цялото ни общество Д. Х. е нарочен като педофил, осъден за педофилия във Великобритания. В България тези твърдения прокуратурата не ги обори, а напротив, няколкократно в много от делата се сочи, че Д. Х. е осъждан, като по различните дела сочи, че е осъждан за различни престъпления, в някои от тях сочи, че бил снимал неприлични снимки с деца, в други сочи, че бил снимал порнографски снимки с деца, в трети сочи, че бил извършил сексуални престъпления с деца, в четвърти сочи, че бил извършил сексуална експлоатация с деца и така множество такива твърдения, с които искат да убедят съдиите, че този човек има престъпно минало, само че при всички тези производства и в настоящото производство ви обръщам внимание, че прокуратурата не представи нито веднъж, въпреки че многократно я призовавах да представи по реда на чл. 8 ал. 2 от НК, призната от България присъда срещу Д. Х.. През цялото време до момента, тъй като вече тук засягам и вече посоченото в основание, посоченото в искането основание, а именно ДП № 1123/2019 г. на РУ – Сливен, което не е приключило, че същият има престъпно минало. Момент само да си видя бележките.

Прокуратурата до момента би могла многократно да се снабди с присъдата, която твърди, че е налице срещу Д. Х., ако изобщо такава е била на лице по чл. 8 ал. 2 от НК, като настоящият състав на основание чл. 4 ал. 2 от НПК няма никакво право да приема, че такава присъда е на лице, тъй като същата е непризната по реда на българското законодателство, същата не е и представена пред настоящия съд, същата не е и призната по реда на чл. 463 и сл. от НПК и поради това дори и до момента, в който Великобритания беше членка на ЕС, прокуратурата очевидно не се е снабдила с такава присъда. Не се е снабдила и по редна на чл. 56 от ЕК за Международно признаване на присъдите, поради което всички твърдения за предходно осъждане на Д. Х. са

абсолютна манипулация. До момента недоказани по абсолютно никакъв ред и начин от прокуратурата във всички производства, вкл. и в това. За да може съдът да извърши самостоятелна преценка за престъпно минало у Д. Х. пред него следва да бъде целия съдебен акт на твърдяното решение, то не се твърди, че има решение, а в искането се твърди, че има, че на 05.05.2017 г. е бил признат за виновен от кралски съд в Шеесбургт. Това твърдение на прокуратурата не се доказва от нищо по делото и отговорно заявявам, че по нито едно от всичките дела до сега не е представен такъв документ и такова доказателство, а без такова решение настоящият съд въобще не може да прецени за какви деяния е осъждан, кога е осъждан, какво наказание му е наложено и изобщо осъждан ли е. Освен това видно от свидетелството за съдимост Д. Х. пише, че е неосъждан. Та ако прокуратурата имаше възможността досега да се снабди с такова решение, щом като твърди, че го има, а по делото го няма, се запитва въпроса защо всъщност и на какво основание продължава да го твърди и какво цели с това. Не цели ли да въведе в заблуждение съда? Аз считам, че точно това цели. Както и твърденията въобще, че му било наложено наказание за период от 10 години да оповестява местоположението си. Нямаме никакви доказателства за такова съдебно решение. Кой го е наложил това нещо, какви са били изискванията, от кой орган? Другото основание, което се сочи е наличието на една уважена европейска заповед за арест и една неуважена европейска заповед за арест. Уважаеми съдии, въз основа на нито една правна норма нито национална, нито европейска националният съд няма правото въз основа на ЕЗА, която е само въз основа на изпратено по имейл искане без да прилагат никакви доказателства по него, само въз основа на такова искане и ЕЗА да приема, че лицето е осъдено и съответно да приема последствията от това осъждане, а още повече в настоящия случай считам, че изцяло е незаконосъобразно и недопустимо съдът да приема въз основа на едната всъщност ЕЗА да приеме, че Д. Х. има престъпно минало и въз основа на това да реши, че същият може да извърши ново престъпление, защото има престъпно минало.

Няма да коментирам, за да спестя процесуално време, абсурдността на посочените неща в самите ЕЗА, първата, тази, която е призната и според мен незаконното въобще уважаване на това искане от СлОС, където по това искане се иска екстрадирането му във връзка с правенето на неприлични снимки, ама съдия Данчев приема, че това било правене на порнографски

снимки, без доказателства, без нищо, както и да е. Така че съдът няма правомощията да приема, че е налице престъпно минало въз основа на тази ЕЗА. Другото основание, на което съм длъжен да обърна внимание е твърдяното неприключило производство по ДП № 1123/2019 г. на РУ - Сливен. Това е много сериозно основание, на което съдия А. Д. обръща сериозно внимание и счита, че въз основа на него са налице сериозни основания за извършване на ново престъпление. Очевидно въз основа на това и прокуратурата счита.

Уважаеми съдии, исках да ви представя доказателства, но вие ме лишихте от това право в съдебното следствие, но съм длъжен да съобща, че досъдебното производство беше образувано ***.09.2019 г. и Д. Х. беше задържан тогава, като с определение на СлОС № 13/29.03.2022 г. по ЧНД № 108/2021 г. на СлОС, беше потвърдено прекратяване на делото, поради извършването на съществени процесуални нарушения от прокуратурата и беше потвърдена отмяната на мярката Задържане под стража на Д. Х. и налагането му на Парична гаранция в размер на 15 000 лв. Самото му реално освобождаване отне около още месец и половина, с което времето на задържането на обв. Д. Х. продължи около 19 месеца. Прокуратурата мълчи по тези въпроси, но ние тогава в продължение на много време, след множество отводи на съдии и продължаващи многодневни заседания, успяхме да убедим съда, че са извършени съществени нарушения. За съжаление нито един от съдиите обаче не призна, че са извършени съществени процесуални нарушения при разпита на тогавашните девет деца, от съдия. Съществени процесуални нарушения. След връщането на делото видно от постановлението за прекратяване, което ви е предоставено от нас и прието от съда пред първата инстанция, може да видите, че прокуратура е уважила нашето искане за разпит на децата в синя стая, поради съществено процесуално нарушение. Значи самата прокуратура в края на краищата призна, че разпитите са опорочени и следва да бъдат извършени по законосъобразен ред в синя стая, обаче нито един съдия не призна този факт. Та, в днешното заседание ние ви призоваваме да приемете, че тези разпити са опорочени и да не дадете вяра. Освен, че същите и не сочат на извършване на престъпление, но те са опорочени. Независимо какво сочат. Аз ясно соча, че недопустимо в правова България да бъдат разпитвани по този начин и третирани малолетни и непълнолетни деца и то, които се сочи, че са жертви

на престъпления, а към жертви на престъпления България има международни задължения да подхожда по съвсем друг начин, ако наистина са жертви на престъпление. Прокуратурата, след извършването на законосъобразни разпити в синя стая на децата установи, че следва да прекрати делото, защото няма доказателства. Обръщам ви внимание уважаеми съдии, че от образуването ***.09.2019 г. на това досъдебно производство, до неговото прекратяване, прокуратурата не се снабди с никакви други доказателства, освен показанията на деветте деца. Никакви други доказателства.

Съдът прекъсна адв. Н. и му отправи покана да не се отклонява явно по въпроси, които не се отнасят по делото, тъй като в случая става въпрос за друго досъдебно производство.

Съдът покани адв. Н. да продължи с пледоарията си.

АДВ. Н.: Г-жо председател, уважаеми съдии, въпросът с това досъдебно производство, ако вие знам изначално, че няма да го разглеждате като основание за налагане на мярката Задържане под стража, аз мога и да не говоря по този въпрос. Само че не знам по какъв начин бих бил убеден в това нещо, защото аз съм длъжен ...

Съдът отново прекъсва адв. Н. и му отправя отново покана да не говори по въпроси, които явно не се отнасят по настоящото дело и конкретно касаещи друго досъдебно производство.

Съдът покани адв. Н. да продължи с пледоарията си.

АДВ Н.: Във връзка с определението на А. Д. по дело № 936/2022 г., което аз атакувам пред вас и оспорвам, и критикувам, в него съдията цитирам посочва като основание за налагане на мярката, отварям цитата, „по отношение на обвиняемия е било на лице друго производство за същите деяния, прекратени поради промяна в показанията на пострадалите лица при разпита им в синя стая точка. Това производство обаче към момента продължава доколкото постановлението за прекратяване е отменено.” Край на цитата. Прокуратурата в своето искане изрично на стр. 4, трети абзац, се позовава на това основание. Прокуратурата представи по настоящото дело

постановление на ВКП, което за първи път узнахме пред съда, че е отменено прекратяването на досъдебното производство, поради което моля, уважаеми съдии да отмените едноличното разпореждане на председателя, с което ми беше указано да не говоря по това досъдебно производство и да не защитавам доверителя си във връзка с изрично посочените от мен основания на прокуратурата и на окръжния съд да го отмените и да ми дадете възможност да продължа, като завърша защитата си, че това досъдебно производство не е основание да се приеме, че е налице опасност на Д. Х. да извърши ново престъпление.

Председателят на съда, на основание чл. 296 ал.2 от НПК, може да прекъсне страните, в случая защитата на адв. Н., тъй като въпросът, който засегна в пледоарията си касае друго досъдебно производство.

Председателят на състава попита адв. Н. ще продължи ли с пледоарията си.

АДВ. Н.: Момент. Момент казах, да не сметете, че се отказвам от пледоарията си.

На основание чл. 296 ал. 2 председателят може да ме прекъсне, когато явно се отклонявам по въпроси, които не се отнасят до делото, тоест следва да е налице явно отклоняване, явно, не просто всяко отклоняване, а явно отклоняване и по въпрос, който не се отнася до делото. Отправих искане към целия състав на основание чл. 266 ал. 4 от НПК, където сочи, че разпорежданията на председателя могат да бъдат отменени от състава на съда. Поисках от настоящия състав да разгледа моето искане и да се произнесе на искането ми за отмяна на разпореждането, с което бях прекъснат и ми беше указано, да не реализирам защитата си по това досъдебно производство. По досъдебното производство, по което говоря, тоест предходното досъдебно производство, което прокуратурата и Районен съд – Сливен приемат като основание за опасност от извършване на ново престъпление, а именно ДП № 1123/2019 г. на Районен съд - Сливен.

След съвещание съдът намира, че защита се отклонява по въпроси, които не се отнасят до настоящото дело и то явно, поради което следва да не пледира адв. Н. за факти и обстоятелства по посоченото от него ДП №

1123/2019 г. и не отменя разпореждането на председателя.

Председателят на състава попита адв. Н. ще продължи ли с пледоарията си.

АДВ. Н.: Да, благодаря, ще продължа, без да засягам това производство. Моля само да ме изчакате да открия бележките си за последващото основание.

Уважаеми съдии, аз ви моля наистина да обърнете внимание на това, че Д. Х. до май месец е бил 19 месеца незаконно задържан под стража...

Председателя на състава на съда отново прекъсна защитника адв. Н., да не се отклонява явно по въпроси, които не се отнасят до настоящото дело.

Председателят на състава попита адв. Н. ще продължи ли с пледоарията си.

АДВ. Н.: Момент. Ще извърша преценка дали да продължа. Ще продължа. Относно здравословното състояние на Д. Х.. Вярно е, че съгласно разпоредбата за налагане на мярката Задържане под стража съдът няма задължението да съобразява дали здравословното състояние на обвиняемия не би застрашила живота му и здравето му, при наложената мярка. Но с оглед целите на наказателното производство и възпитателното действие на всяко едно наказателно производство и предвид изискванията за справедливо правораздаване аз ви моля ако въпреки всички изложени от мен основания и липсата на каквито и да било законни основания за уважаване на тази мярка, вие отчетете, че Д. Х. е инсулинозависим и то е невярно посочено в съдебния акт на съдия А. Д., че тази инсулинозависимост е отдавна, тъй като същата възникна в резултат на предходното му незаконосъобразно задържане под стража до м. май 2022 г., тоест тя е от скоро и предвид доказателствата по делото, очевидно обвиняемият се нуждае от специални медицински грижи, каквито медицинският център в затвора в Сливен очевидно не може да осигури и по този начин, поради липса и на наблюдение и предвид и неизследваните към момента причини, въз основа на които обвиняемият получи тежка хипогликемична криза на 29.08. и предвид последващото му оставяне без инсулин в продължение на шест дена и без яснота относно

актуалното му здравословно състояние, което към момента съдът отказва да бъде надлежно установено от експерти, след извършен обстоен преглед, считам, че ако тази мярка продължи, животът му и здравето му ще са под изключителна опасност, точка. Основанието изложено от съдия А. Д., че цитирам „едва ли Х. ще е единственият инсулинозависим диабетик в местата за лишаване от свобода”, по никакъв начин не обосновава, че тази, че това негово състояние е такова, че при евентуалното му задържане същият би бил под заплаха за живота си. Съдия Д. не се позовава на никакви официални данни за броя на инсулинозависими диабетици в арест, както и на анализи за случаите на смърт или влошено състояние на такива лица. Голословното посочване, че цитирам „едва ли“ по никакъв начин не обосновава, че не е налице заплаха на живота му при тази ситуация. Цитатът „едва ли” въобще не може да бъде довод, че може и да не почине в затвора лицето Д. Х., че може и да не се влоши здравословното му състояние в затвора, че едва ли би се случило, но може и да се случи, та затова да го оставим човека там, без изобщо от съда да бъде извършена преценка, че към момента е на лице задължение на съда да зачете презумпцията за невинност на Д. Х., че става дума за лице, което е неосъждано, че става дума за лице, което не е осъдено и към момента и не е на лице изтърпяване на влязла в сила присъда, а за абсолютно невинен човек, което се вижда и от доказателствата по делото. Последно, като престъпно минало уважаеми съдии, беше изложено основанието от прокуратурата в РС - Сливен и в определението на съдия А. Д., че е на лице и друго висящо производство за недекларирани доходи. Във връзка с така твърдяното престъпно минало за това производство, без да влизам и да се отклонявам от настоящото дело, с цел да заявя и да докажа пред съда, че няма престъпно минало, ви уведомявам, че е налице присъда, само момент ако обичате да я намеря и ще я цитирам.

Адв.Н. спря да говори.

Председателят на състава попита адв. Н. ще продължава ли с пренията си.

АДВ. Н.: Да, продължавам. Присъда от 04.07.2022 г. по НОХД № 516/2020 г. по описа на СлОС, за цитираното текущо производство за данъчни престъпления, съгласно което Д. Х. е освободен от наказателна отговорност, като му е наложено административно наказание Глоба в размер на 1000 лв. в

полза на държавния бюджет на съда, за недекларирани и неплатени данъци в размер на 3774,62 лв., исках да ви го дам, но не ми дадохте възможност. Съответният акт е публичен и достъпен за вас от системата на съда, като дори и тази присъда не е влязла в сила, защото е обжалвана към момента, но така или иначе няма, той е освободен от наказателна отговорност и положението му не може да се утежни, затова и не е на лице и на това основание престъпно минало за Д. Х.. Във връзка с всичко това, мисля, че изчерпах всички основания, аз искрено се надявам след това толкова тежко дело пред вас, в което аз се почувствах много сериозно и унижен, и наранен като защитник, адвокат в РБългария от вас, в което многократно ми нарушихте правата и ме възпрепятствахте да извърша пълноценна защита, се надявам въпреки това, след дадената ми възможност за пледоария и въпреки това, че аз не можах да ви представя доказателства, а и да направим доказателствени искания, каквито имахме с оглед личността на обвиняемия, с оглед опасността да се укрие и да извърши ново престъпление, с оглед оборване на тези твърдения на прокуратурата, се надявам след моята пледоария да съм успял да ви убедя, че британския поданик Д. Х. не е извършил никакви престъпления, че няма никакви доказателства, годни, въз основа на които може да се направи, че има обосновано предположение за извършено престъпление спрямо което и да било от седемте деца, вкл. и спрямо всички. Също така Д. Х. има желанието и намерението, както и до сега, да защитата своята чест, достойнство и свобода пред българския съд, няма никакви представени доказателства от прокуратурата, че някога досега се е укривал от съда, от правораздаването в България и няма никакви доказателства, че той е опасен човек и може да извърши ново престъпление. Напротив, същият е известен с това, че е изключително полезен човек на ромската общност, посветил живота си, финансите си, за да се грижи за това население, ежедневно да храни стотици души, да се ремонтират сгради, изграждат нови сгради, да се предоставят необходимите мебели, обзавеждане, вкл. да се обличат и да бъдат подпомагани, това е с оглед личността на обвиняемия и да бъдат подпомагани гражданите, които са крайно нуждаещи в ***, община Сливен. Дейност, от която е абдикирала общината, извършвана от него благородна защитническа дейност, подпомагаща дейност, закриляща дейност на това население. Видно от доказателства по делото няма нито едно представено оплакване от когото и да било, няма никакви данни за каквато и да била жертва по делото и считам

цялото това дело като изключително лицемерие от страна на прокуратурата, защото децата, ромските деца, циганчетата, които са изоставени на пълен произвол от държавата, като нито родителите им, нито цялата общност е подпомагана по какъвто и да било начин от държава и община, изоставени без необходимите елементарни условия за живот. В квартал, в който престъпността е в изключително големи размери, където цари разруха, където царят грабежи, където масово се употребяват наркотици и именно за тези деца, за това население Д. Х. се грижи, а в момента прокуратурата изявява загриженост за тези дечица, че едва ли не ще ги спаси от този опасен престъпник, който се грижи за тях, за техните семейства, за целия *** и по този начин прокуратурата изявява своята грижа към тези деца, които са безпризорно изоставени заедно с техните семейства в пълна нищета и пълна разруха. Това е крещящо, изключително лицемерие. Да ги хванеш тези деца, вечерта, да ги арестуваш, да ги задържиш незаконно, да ги държиш цяла вечер, да ги наплашиш, да ги стресиращ, да изстискаш от тях такива показания и да ги използваш срещу човека, който се грижи точно за тази общност и няма никакви, никакви оплаквания от никого, никаква жертва няма, никой не се е посочил като жертва. Нито има увредени деца, нито има жертви. Тогава защо се извършва всичко това нещо? И то за втори път се извършва и ми забранихте да говоря, че е за втори път. Само че на всички е известно, че е за втори път. Защо се извършва? Защото това е целенасочена акция срещу този човек, невинен човек. Напълно невинен човек. Защото ако имаше никакви доказателства за неговата виновност прокуратурата щеше да ги представи. Днеска правим 3 години, откакто са тръгнали всички тези акции срещу него. Три години. Най-следения, провеждани СРС срещу него, следене с видеокамери, с подслушвания, с всичко, взети ДНК.

Председателят на състава отправи покана към защитника адв.Н. да не се отклонява явно от въпроси, които не се отнасят до настоящото дело и запита адв. Н. ще продължи ли с пледоарията си.

АДВ. Н.: Искате да прекратя аз. Аз така го разбирам. Аз точно по това дело. Точно по това дело говоря. Че този човек в момента ... Къде са характеристиките по делото с оглед неговата личност. Няма по делото никакви данни събрани за неговата личност. Не ми дадохте възможност да съберем данни в съдебното следствие и сега, когато аз говоря ми казвате, че

говоря за някакви други неща. Точно говоря за неговата личност. Вие трябва всичко това да го съобразите с оглед неговата личност и заявявам, че този човек Д. Х. е полезен на тази общност и това, което прокуратурата прави, районния съд прави това е във вреда на него и на цялата общност. Защото бяхме подготвени да поискаме стотици свидетели да дойдат тука. Абе вие ни нарушихте правата и да бъдат разпитани свидетели, които да пояснят пред съда, да бъдат разпитани, да заявят какъв е той и какво прави за тях. Но вие незаконно възпрепятствахте това нещо. И сега този човек ви молим пуснете го на свобода, нека прокуратурата да си доказва след като твърди, че има. Да си събира доказателства и да си доказва обвиненията. Защо този човек трябва да бъде репресиран и трябва да бъде държан лишен от свобода? Всичко това е просто абсолютно безумие. Обосновах се, показах, изясних, постарах се, вложих часове от моя личен живот, с целия си професионализъм съм се подготвял, часове вложих в тази пледоария с всички сили, за да ви убедя като пристрастни, според нас съдии, които в сърцето си в убеждението си сте взели решение да го оставите в затвора. Ние нямаме съмнение. Аз затова отделих да ви разубедя в продължение на четири часа. От тук нататък оставям всичко във вашите ръце и разчитам на вас наистина да постановите справедливо решение и да освободите Д.. Благодаря.

Съдът дава ПРАВО на ЛИЧНА ЗАЩИТА на обв. Д. Р. Е. Х..

Обв. Х.: Поддържам казаното от моя защитник. Да, много имам да добавя.

Съдът даде възможност на защитника, след отправено от него искане, да седне на пейка.

Съдът покани обв. Х. за започне личната си защита.

Обв. Х.: Искам да започна и да кажа. Не е лесно да дам такова изявление. В същото време това да се превежда на друг език. Също, както заявих в началото на днешното заседание, не се чувствам особено добре, разбирам, че вече е късно, но аз помолих състава и всеки, който присъства тук за тяхното търпение, тъй като искам да поставя своята собствена защита. В четири части ще бъде моята защита.

Първо, искам да обърна внимание на факта на заповедта на задържането ми под стража дадена от прокуратурата и решението на съдия А. Д.. И това,

че нещата стават все по-зле за периода на последните три години. Във всички обвинителни актове, заповеди, решения написани срещу мен или за мен сложената информация относно моето криминално минало изглежда се влошава все повече. Очевидно е от материалите от всички дела през последните три години и последните изявления от пресата, винаги имаме включено британското правителство. Веднага след решението относно моето неплащане на данъци преди няколко месеца, на следващия ден в местните вестници беше казано, че трябва да платя Глоба от 1000 лв., но прокуратурата търси нови свидетели срещу мен, надявайки се да работи с британското правителство и получи помощ от там. Обвинението е наясно, че британското правителство от много години е срещу мен. Както и аз съм срещу много техни подразделения. И те нарисуваха една картина на мен на българските власти, която не е вярна. Изключително шокиращо просто не е вярна. През 2016 г. имаше заповед за арест от Интерпол за издирване и арест от Интерпол, британското правителство помоли за моята екстрадация, за да ми бъдат повдигнати обвинения относно някои определени престъпления свързани с педофилия, порнография и престъпления свързани с кибер престъпления. Това беше една абсолютна лъжа. Аз не бях разследван във връзка с кибер престъпления, не бях разследван във връзка с педофилията, никога не са ми били повдигнати никакви обвинения относно тези неща и по време на разследването ми беше позволено да продължа да работя с деца. Аз работех в училища, в хорове за църковна музика и аз бях пастор, на който не се плаща, с много обширна младежка аудитория. През 2019 г., когато полицията влезе и ме арестува в моята къща в Сливен и те намериха в мое присъствие седем деца, те взеха осмото дете от неговата собствена къща. Това не го изясниха в нито един от обвинителните актове и документация, че децата намерени в моя дом бяха там в присъствието на своите семейства, които също живеяха в моя дом. Аз не бях сам с деца. Първо на първо нямаше никаква заплаха. Възрастните, които живеяха в моята къща не бяха разпитани. Макар че ние можехме да ги призовем като свидетели по време на съдебния процес. Сигналът за моя арест, според секретните документи в този случай, в това дело, дойде от британското правителство. Българската полиция явно нямаше никаква причина да се съмнява тази информация. Те се съгласиха, че трябва да има разследване. Нямаше нито една от така наречените жертви, която да дойде в полицията. В ранните етапи на този

случай, на това дело ...

Председателят на състава прекъсна обвиняемия и му обясни, че в момента говори по въпроси, които явно се отклоняват от настоящото дело. Следва да говори за настоящия случай.

ОБВ Х.: Аз говоря за предишното дело, защото се вижда как в сегашните обвинения срещу мен има преднамерена лъжа в представянето на моята персоналност, на моята личност, която става все по очевидна от предишните случаи, става все по преднамерено. Информацията от сегашната заповед и сегашното решение са формирани въз основа на това, което е казано в предишните дела. Те ги споменаха и затова и на мен трябва да ми се даде възможността и аз да ги споделя. Ще бъда кратък. Секретните документи от ареста от 2019 г. показаха, че този сигнал е даден от британското правителство, че аз съм опасен педофил и моят арест беше изискан от британското правителство. Първият съдия, който по-късно си даде отвод по делото показва секретния документ от британското посолство в София, които бяха документи между българската полиция и член на британската полиция в София, който е платен от британското правителство да доведе до разглеждане на това дело. Съдията каза на моя адвокат, поради натиска от британското правителство впечатлението е, че трябва да те вкараме за нещо. Това дело беше евентуално по-нататък разделено на две. Едното беше във връзка с децата, другото беше във връзка непращане на данъци. Но българското правителство беше повлияно да повярва на британското правителство, че те ще намерят доказателства за детска порнография. Между милионите левове, които харча в *** са събрани от пране на пари, с възможността да са свързани с детска порнография. Естествено всичко това се доказва, че е лъжа. Всички мои електронни устройства и оборудване ми бяха върнати. Натиска от Англия продължи, също така ББС, което беше платено от британското правителство, направи документален филм срещу мен наречен „Педофил в чужбина“. Секретните документи във второто дело, делото свързано с неплащане на данъци, включваше документи дадени от британското правителство на българското правителство, които предполагаха, всъщност заявяваха, че съм бил в затвора в Америка в Ню хемпшир, за педофилия, през 2014 г. Когато видях тези

секретни документи бях шокиран. Никога не съм бил в Ню хемпшир в Америка. Никога не съм бил разследван от американското правителство, така че ние направихме разследване и накрая се оказа, че има друг мъж Д. Е., който живее в Америка в Ню хемпшир и неговите престъпления и неговата присъда са били приписани на мен. Той въобще не прилича на мен. Аз видях лицето му в интернет. Негово имен не беше същото, като моето. Неговата дата на раждане не беше като моята. Британското правителство убеди българското, че аз съм този човек. И същото така беше написано, че аз съм имал такова съдебно дело в Ирландия. Аз никога не съм бил Ирландия. Стоя пред вас като човек, който не е осъден, макар че британското правителство продължава да ме заплашва, да се опитва да разруши моята репутация, като претендира, че аз съм опасен престъпник, че съм педофил. Нещо, за което никога не съм бил обвинен в Англия. Единственото нещо, за което съм обвинен в България е, защото британското правителство им каза, че аз съм такъв. Нито едно дете не е подавало жалба за това, нито едно доказателство не беше намерено на телефона ми и на моя компютър. Това, което беше намерено в моя компютър и в моя телефон бяха десетки хиляди фотографии показвайки деца и тинейджъри, които четат библията, молейки се за болните, проповядвайки на селяните, молейки се в селата и водейки един дисциплиниран живот. Би трябвало да е ясно, ако сте наясно с всички тези секретни документи, че британското правителство нарочно ме преследва. Те ме искат мъртъв. Ако успеете да видите протокола от 2016 г. относно заповедта за екстрадация на Интерпол, би трябвало там да е написано много пъти, че аз претендирам през 2016 г., че съм атакуван от британското правителство, че те са направили опити да ме убият и моят живот ще бъде в опасност ако бъда изпратен в Англия. Аз се питам защо? Защо британското правителство има намерение чрез техните медии и с чрез тяхното влияние и с полицията си да разрушат моята репутация? Ще ви кажа накратко защо. През 2012 г. аз бях християнски журналист на английски му казваме „влогър“, почти всеки ден правейки видеа, в които аз се докосвам до много въпроси, съществени неща, които са противоречиви и ми създадоха много врагове. Аз смело говорех срещу британското правителство и срещу римската католическа църква относно лесбийството, ЛДБИ трансджендър теченията. Трябва да ви дам няколко бързи примера. Да покажа сериозността на това, което се забърках. През 2013 г., след абдикацията на папа Бенедикт, новия

папа, който беше избран за папа беше папа Ф.. Аз станах неговия най-голям критик он лайн, защото не вярвах, че има възможност за един йезуитски свещеник да стане папа, защото това е срещу ватиканските закони. Който и да е католически свещеник или епископ, който е йезуит, има своята вяност към „черния папа“ лидера на йезуитското движение, така че аз вярвах, че папа Ф. е бил фалшивия фронтмен на католическата църква, защото предишния папа все още е във Ватиката. Все още живее в папския дворец. Така че аз проследих неговите движения. През 2014 г. един очевиден приятел на папа Ф., който беше очевидно епископ в епископалната църква на Обединеното Кралство и той беше поканен на конференция в Америка с 10 000 пастори, той беше поканен като гост на една конференция на пастори в един от водещите американски евангелисти Кенет Коупланд. По време на тази конференция епископът Т. П. показва на публиката, на събранието там, запис от папа Ф., в която папа Ф. е поканил тези 10 000 пастори, да бъдат в дружба, в приятелство с римската католическа църква. Епископ П. съобщи, че протестът свърши. 500 години от Лутер, от където взимаме името протестантска църква, тези църкви, които протестират срещу римокатолическата църква. Когато видях това събитие аз бях шокиран, защото знаех, че на медиите в Великобритания не беше позволена да покажат това събитие, защото няма такова нещо като епископална църква на Обединеното Кралство. Епископът беше фалшив, той е бил актьор. На конференцията не е бил истински епископ. Няма такава църква в Англия. Стотици хиляди хора гледаха видеото ми относно това. Разкривайки факта, че британското правителство са били съучастници в това да се прекрати протестантското движение в Америка. Незнам дали това е, защото аз се намесих, но след няколко седмици беше съобщено в Америка, че епископ Т. П. е загинал в катастрофа с мотор. Моето разкриване на това накара много от хората в алтернативните медии, който са запознати с тази измама, много хора се съмняват, че този човек наистина е бил епископ и може би, че даже не е умрял и всичко това е било нещо фалшиво и нагласено. Но това привлече вниманието на Ватикана към мен. И някой от Ватикана започна да издава секретни документи за мен. През 2015 г. папа Ф. е написал инциклика, което е най-влиятелния, най-силния документ, който един папа може да издаде. Той беше озаглавен на латински „Лаудате Си“. Документ със 71 страници на италиански и някои ми изпрати този документ два месеца преди да го

направят публичен. Аз го преведох на английски и го изучих. Ватиканският прес център издаде изявление, с което се заплашва всеки, който обсъжда този документ преди да бъде публикуван. Така че аз не го обсъдих публично до деня, в който той беше официално направен публичен, но аз го изясних на публиката, че аз имам този документ и че съм го превел на английски и аз се подготвих да го споделя и на следващия ден хиляди хора се свързаха с мен, включвайки и епископи от Китай, от целия свят. Този документ сега се признава като предвестник на световното, глобалното световно правителство.

Председателят на състава прекъсва обвиняемия, защото се отклонява явно по въпроси, които не касаят предмета на делото, за втори път. И му указва да говори във връзка с предмета на делото, който относно разглеждане на мярката му за неотклонение.

Съдът покани обв. Х. да продължи.

ОБВ. Х.: Няма да кажа повече относно това. Можех да ви дам толкова други примери за това защо британското правителство иска да разруши моята репутация и да ме обрисова като един опасен педофил. За това повече няма да говоря за този случай по тази точка.

Втора точка: Решението да не ми позволите да бъда на свобода, е защото се предполага, че мога да извърша друго подобно престъпление. Бих искал да изясня, че аз не съм извършил нито едно престъпление, никакво престъпление. Единственото доказателство да предположат, че аз съм извършил такова са свидетелските показания на няколко деца, които бяха *** август. След като бяха заплашени от полицията, инструктирани какво да говорят, бити от полицията, в полицейското управление. Тези деца също знаях, че преди три години когато първата група деца бяха арестувани, тези деца бяха бити от полицията, заплашени с палки и дори в някои от случаите бяха заплашени с тийзъри с ток, то е като електро шок. Когато първата група от осем деца бяха разпитани в синята стая на предишното дело, те всички изясниха, че техните показания са фалшиви и че са били заплашвани и бити и с тийзара и с електрошока са ги заплашвали и даже едно от момчетата е припаднало, колабирало в полицейското управление. Всички деца в *** знаех това. Това е въпрос, който се обсъжда в *** цели три години. Така или иначе децата редовно са бити от полицията, може би понякога заслужено. Децата,

които бяха наскоро разпитвани, знаят всичко това в техните съзнания, което става в последните три години. Те са приятели с другите момчета, които бяха арестувани с мен преди това, когато аз сега съм в *** ние сме заедно с децата и с двете групи деца и много други. Всички тези деца, както и всички хора в *** знаят за насилието срещу децата и сега тези деца, които бяха разпитвани, твърдят същото нещо. Аз съм сигурен за това. Никой не е ходил да види тези деца, не им е предложена емоционална подкрепа. Ако обвинението наистина вярва, че те са жертви, защо не им е предложена такава помощ? Ясно е защо. Децата са отчаяни да кажат истината. И това те ще го направят в съда. Защо в синята стая едно от децата започнаха да го разпитват - А. А. и той започна като каза „ти ми каза да кажа“ и експертът, който задаваше въпросите го накара да замълчи и започна отново, но с друг въпрос. Всички шест деца, които бяха разпитвани в синята стая, бяха разпитвани след като са държани будни през цялата вечер и през цялата нощ, след като бяха бити, съблечени голи, заплашени и им беше казано какво трябва да говорят срещу мен. В самото начало беше им казано да кажат, че аз съм извършил сексуални действия с тях, с моя полов орган извършвайки хомосексуални действия. Ето защо в началото на моето задържане в полицията имаше тази молба и този въпрос, това искане да ми вземат ДНК-проба от моя пенис. По-късно, след като имаше решение от съда против волята да ми вземат такава проба, защото аз отказах да позволя това да се случи без моя адвокат да бъде там. Аз не съм отказал да дам такава проба. Макар, че те написаха фалшиво невярно в документа че аз отказвам и те ме помолиха да подпиша и аз написах върху документа, че аз не отказвам, а отказвам само преди да говоря с моя адвокат Н. и без адв. Н. да бъде там. Беше направено към съда да се вземе ДНК-проба от моя анус, която проба дадох или по-точно да кажа, която те взеха. /сmee se/ Всички тези седем деца, след като бяха изправени пред цялото това насилие и всички тези заплахи, гладни, жадни, объркани, унижавани, бяха разпитани едно по едно. Първите няколко минути на всеки един разпит аз бях попитан дали желая да направя коментар преди да започнем и при всички тези шест случая аз казах, че възразям на това тези деца да бъдат разпитвани в 4 часа сутринта и че възразявам този разпит да се случи без присъствието на избрания от мен адвокат С. Н.. Това е написано от мен шест пъти в началото на всеки един разпит от всяко едно от тези шест деца. След това всяко едно от децата беше попитано „Какъв пол си?“ и всички шест деца не разбраха

значението на думата „пол“. Експертът трябваше да зададе въпроса по друг начин „Ти момче ли си или си момиче?“, което те вече разбраха. След това бяха попитани колко симблингс имаш и всички тези шест деца не разбраха въпроса и този въпрос им беше зададен по друг начин „Колко братя и сестри имаш?“, на което те бяха в състояние да отговорят. На този момент трябваше вече да е ясно, че всеки, който беше в този случай, че тези деца, без изключение, не говорят български, не до нивото до което, за да могат да бъдат разритани. Прости думи като симблингс и секс никое от тези деца не знаеше тези думи, дори от едно от децата, което от време на време посещаваше училище.

Председателят на състава попита обвиняемият иска ли почивка.

ОБВ. Х.: Да, моля за десет минути почивка.

Съдът дава 10 минутна почивка в 19.50 ч.

Заседанието по делото продължава в 20.07 ч.

Съдът покани обв. Х. да продължи с личната си защита.

ОБВ Х.: Беше очевидно за всички, че децата, когато бяха разпитвани, не можеха да говорят български език. Нямахме осигурен за тях преводач на техния език. Беше ясно, че децата са уплашени. Някои от децата даже се разплакаха молейки „искам майка си“. Децата бяха разпитвани едно по едно от един детски психолог и в синята стая бяха само двамата - едно дете и един експерт. Всички ние стояхме от другата страна на едно стъкло, което представлява едно голямо огледало, така че ние да можем да ги виждаме а те нас не можеха да ни виждат. От нашата страна на огледалото имаше около 15 човека. Но децата не знаеха това. Те бяха в присъствието на една дама, която според едно от децата по това време, тя му каза какво той да каже. По-късно, когато всички бяха освободени да си отидат във вкъщи *** те изясниха на всички, че им е било казано какво да говорят . Те стояха там, в синята стая, без да знаят кой ги наблюдава, сами с експерт, който те не познават, от когото тях ги е страх, която ги инструктира какво да говорят, без техните родители да са там. Във всеки един от случаите майката слушаше, но стоеше с мен от

нашата страна на стъклото, на прозореца. Това беше много заплашителна ситуация за тези деца посред нощ посред нощ и ранните часове на следващото утро. Дори, когато приключихме в 7 часа сутринта, децата, които бяха интервюирани последни, бяха държани будни през цялата нощ. Нито едно от тях не каза, че аз съм проникнал в тях. Нито едно от тях не каза, че те са виждали някога моя полов орган. Не са. Те не са ме виждали гол. Едно момче каза – А., има само един А., той беше попитан аз правил ли съм нещо на него, което той да не е искал да му правя. Той не разбра въпроса. И тогава той беше попитан правил ли съм нещо сексуално с него и той отговори, че нищо не съм му правил и единственото нещо, което съм правил веднъж е да го прегърна. Това е истината. Аз няма да отрека, че съм прегръщал стотици деца и техните родители, и техните баби и дядовци, защото ги обичам. Не съм ги прегръщал по някакъв подозрителен начин, но по същия начин, по който прегръщам членовете на техните семейства и моя пастор и моя адвокат. В християнските среди това е един нормален начин за поздрав.

Аз казвах, че се предполага, че мога да извърша друго престъпление и че децата трябва да бъдат пазени от един опасен педофил. Моля, нека да се знае, че децата, за които говорите, трябва да бъдат предпазени от полицейското насилие и от един план, който да ме осъди, използвайки тях като свидетели срещу човека, когото те обичат и уважават и който не е направил нищо за тях, единствено и само добро и нищо друго, за да подобри техните животи и живота на общността, в която те живеят. Трябва да представя на вниманието на съда от момента, в който полицията нахлу в моята къща. Намирайки ме сам, подготвяйки се за вечерната ми служба, която трябваше да започне след часове, аз бях бит от няколко полицаи. Един от полицаите ми удари толкова силен шамар, че очилата ми отлетяха към другия край на стаята и вие сега можете да видите, че те сега не са съвсем наред. Очилата не стоят съвсем правилно на лицето ми. След около час или час и половина по-късно преводачът дойде, все още бях на земята, очилата ми все още бяха на пода, а аз помолих преводача да се опита да ги нагласи, да ги стегне. Полицията дойде в 5.00 часа след обяд. От този момент аз исках моя адвокат и исках да разбера защо те са там. Никой не ме информира защо са дошли и кого са търсили в моята къща. След няколко часа бях отведен в полицията, не съм сигурен може би около 7.30 и бях помолен да попълня една бланка. Преводачката беше с мен, през цялата вечер и през цялата нощ до обяд на

следващия ден, не знаей точно времето. Не съм сигурен, мисля, че 11 -12 часа на другия ден, но не съм сигурен. Тя беше помолена да ми помогне да попълня бланката. Един от първите въпроси на бланката...

Председателят на състава прекъсва обвиняемия и му разясни да говори във връзка с мярката за неотклонение, покани обв.Х. да продължи.

ОБВ Х.: Сега ще видите смисъла на това, което казвам. Въпросът в бланката, беше дали искам свой собствен адвокат или служебен защитник и аз помолих да ми бъде дадена възможността да говоря с моя адвокат, за да може той да даде той своето съгласие за това. Беше ми дадено разрешение за едно телефонно обаждане. Нямах неговия телефон и се обадох на майка ми и я помолих да се свърже с него. От този момент нататък аз настоявах всеки път, когато бях попитан, че имам свой собствен адвокат и не искам назначения ми адвокат Д.. Но не ми беше дадено разрешение да говоря със моя адвокат. През целите действия, през целия престой, аз не бях сигурен дали да подпиша определени документи или не. Искях първо да говоря с него. На 10.08. в 11.30 ч. същата нощ ми беше предявено обвинение, без присъствието на моя адвокат и дори тогава полицаите бяха информирани за неговото име и получиха пълномощното по имейл, с което се декларираше, че той е моя адвокат. Всичко, което става от този момент нататък - събирането на ДНК, разпитът на децата, аз молих за присъствието на моя адвокат. Беше ми отказано и дори ми беше отказано правото да говоря с него, което беше една огромна пречка за моята защита и срещу моите законни права. Третото нещо относно решението да бъде задържан в ареста ако бъде поставен под домашен арест или някоя по-лека мярка мога да не бъде открит, за да присъствам на различни процесуални действия. Няма причина да се вярва на това, защото през последните три месеца от разследването относно предишните деца, аз живеях в ***, с моите родители и аз присъствах на всяко едно събитие, действие, на което трябваше да присъствам и документите идваха лесно с полицейски куриер до къщата. Не само през тези три месеца, но от април миналата година, когато бях освободен от затвора, аз присъствах на много заседания относно друго дело, свързано с неплащане на данъци. Шестнадесет месеца аз живеях в *** и имах много, много, много явявания в съда. И аз бях винаги тук, на време. Също така се предполага, че аз мога

нарочно да се скрия. Аз ще направя същите изводи още един път. Ясно е, че аз не съм се крил и то с подобни обвинения последните три месеца от разследването, относно първите седем деца или шестнадесетте месеца, относно делото свързано с неплащане на данъци. Дори тогава аз намерих тези дела, аз считах, че тези дела са незаконни, унижаващи и дадено началото и повлияни от британското правителство. Няма предположение, че мога да се скрия. Няма предположение, че документите няма да стигнат до ***. Също така заявявам, че аз, като британски гражданин, за това, че съм чужденец в България, че аз мога да избягам в Англия. Аз не мога да разбера защо ще бъде по-вероятно за мен да отида в друга страна, отколкото български гражданин да избяга в друга страна. Аз живея тук за постоянно. Аз имам постоянно местожителство в България. Това е моята амбиция да се интегрирам в българската нация, да науча езика и се надявам, че един ден ще имам българско гражданство. Не по-вероятно е, че ще отида в чужбина, отколкото всеки други би могъл да отиде в чужбина. Това би трябвало да е много ясно на съда, че няма никакъв шанс аз да се върна в Англия по мое собствено желание, където аз съм преследван и унижаван от правителството.

Четвърта и последна точка е относно моето здраве. В решението на съдията от Районния съд – Сливен А. Д., тя заяви, че моето здравословно състояние няма значение какво е, когато реши задържането ми под стража. Така че на този етап аз помолих съда да прояви милост във връзка със сериозните здравословни усложнения, от които страдам, от които страдам от сега, имайки предвид, че не беше станало ясно, че достатъчна медицинска грижа не е на разположение в сливения арест. Техните действия в последните пет месеца доказаха това без никакво съмнение. Дори с решението на съдия В., че трябва да ме посещава лекар четири пъти на ден при вземането на инсулина, такова решение беше издадено на 29.08. и едва след дванадесет дни това решение беше приведено в действие. За 12 дни то беше игнорирано и за 6 от тези дни аз бях оставен без каквото и да е инсулин, след като наскоро бях получил хипогликемична криза. Имам нужда от лекар. Имам нужда да се срещна с моя ендокринолог. Имам нужда да разбера защо моите кръвни резултати бяха толкова съкрушително лоши относно четири различни компонента в моята кръв, на които стойностите им бяха или много ниски или много високи. Моята хипогликемична криза се случи един път в съда, но през последния месец почти се случи при 4-5 подобни случая и ако

се беше случило това отново, докато лежа на леглото си в килията си, аз щях да умра, защото никой не ни проверява от 8.00 ч. вечерта до 7.00 ч. сутринта. Единадесет часа без проверка, много опасно за човек, който е имал наскоро такава криза. Аз се страхувам, имайки предвид опита си от миналото както в сливения арест през 2019 г., така и в Затвора в Бургас през 2020-2021 г., че ще се повторят, където ми беше отказано лекарства, медицински прегледи и изследвания. В сливения арест аз се заразих от краста, за това не ми повярваха, макар че това беше ясно на целия състав. Моето тяло и крака бяха покрити със следи от краста, рани. Два месеца ми бяха отказвани лекарства в сливения арест. Само, когато майка ми лекарство да ми бъде изпратено от Англия и аз го употребих и си го сложих и крастата веднага се изчисти. Аз молах в сливения арест да направят изследвания на бъбрека ми, защото усетих симптомите, подобни на предишни години, когато бъбрекът ми не функционираше. Аз изгубих един бъбрек в следствие на рак. Решението на А. Д. заявява, че проблемът ми с бъбрека е стар проблем от преди 45 години. Това не е вярно. Преди 45 години бях болен от рак. Аз не се притеснявам за рака. Аз не вярвам, че отново хвана рак на този бъбрек. Аз съм притеснен за сегашния момент като човек, който остарява, който оцелява с един бъбрек и което е проблем с вяска една инфекция. За 10 месеца ми бяха отказани всякакви изследвания на бъбрека ми. Беше ми отказвано през цялото време когато бях в сливения арест и въпреки това аз молах всяка една седмица. Седмица, след седмица. След като бях преместен в Бургас незаконно и си намерих нов адвокат С. Н., чрез неговата намеса накрая беше решено да ми направят медицински преглед на моя бъбрек и беше открито, че моят бъбрек не функционира както трябва. Бяха ми предписани от нефролог лекарства за остатъка от моя живот. През времето, когато бях в затвора в Бургас, бургаския затвор, поради многото случаи на Корона вирус - Ковид 19, много от затворниците и много от служебния състав се заразиха с Ковид 19 и аз се разболях. Незнам дали съм имал Ковид 19, защото те не ни направиха тестове, те просто казаха, че имаме Ковид. По времето, когато аз бях болен с Ковид имаше десет други затворника, ...

Председателят отново прекъсна обвиняемия и го помоли да не се отклонява явно по въпроси, които не се отнасят по делото.

Председателят на съда покани обв.Х.. да продължи.

ОБВ. Х.: Това е най-важната част във връзка с това дело. Почти привършвам. Благодаря за търпението. Имам нужда от инсулин. Десет затворника бяха болни с Ковид. Беше решено, че трябва да отида в болницата. В болницата бях 6 дни без съгласието на медицинския състав в затвора и без мое съгласие. Аз не знам кой реши това. Аз бях с белезници завързан към леглото и ръцете и краката, бит от полицейските служители, беше ми отказана храна и вода и когато се оплаках ми бяха дадени транквиланти – наркотици, за да ме подлудят, за да ме държат тих и спокоен. Това направо ме подлуди, като човек, който няма контрол върху себе си. Те ми сложиха абокати на пет места. Аз настоявах да знам какво точно лекарство ми дават. Беше ми отказана тази информация, но стана ясно, че ми дават стероиди. Това беше начина, по който болницата лекува всеки един ковид пациент. Един от страничните ефекти на толкова много стероиди като лекарства, че той повишава нивата на кръвната захар и много бивши ковид пациенти сега са болни от диабет. Направиха ме диабетик, който зависи от пет дози инсулин всеки ден, поради резултат от престоя ми в затвора. Без свободата си. Където нямаш никакъв контрол върху медицинската грижа, която ми беше оказана. Не ми казаха какви лекарства ми дават, когато настоявах да разбера какво лекарство са ми дали. Бяха ми дали транквиланти. След шест дни аз се изписах и бях върнат в затвора. Не можех да вървя. Не преувеличавам, когато казвам не можех да си вдигна крака един милиметър. Целият състав се страхуваха да ме докоснат, защото те се страхуваха, че ще хванат Ковид 19. Така че аз трябваше да се изкача до 4 етаж на затвора лазейки като бебе, на ръце и колене и това продължи 11 дни в затвора. Бях в коридора само аз, сам. Целият състав се страхуваха да дойдат да ме видят, за да не се заразят с Ковид. Храната ми беше оставяна на края на коридора, на земята, аз не можех да вървя. След 11 дни съдията ми даде разрешение, веднага отидох на доктор, измериха кръвната ми захар, беше над 30. Той ме изпрати незабавно на ендокринолог във Варна, отново измериха кръвната ми захар и беше 46. Ендокринологът в мое присъствие извика други лекари да дойдат да видят моите резултати и ми каза „Как си жив?“ и аз бях изпратен в болница „Света Марина“ във Варна, след което моето здраве се подобри, защото ми беше дадена нужната медицинска помощ в болницата от моя ендокринолог, който посещавам редовно, от моя личен лекар и повече от всички на моята майка,

която ме обича толкова много, тъй като съм неин син. Хората не става по-добри в затвора. Те не получават този шанс. Те умират. Един от моите приятели, с който споделяхме една килия, разви проблем на неговия врат....

Председателят отново прекъсна обвиняемия и го помоли да не се отклонява явно по въпроси, които не се отнасят по делото.

Председателят на съда покани обв.Х. да продължи.

ОБВ. Х.: Исках да продължа с още два примера. Ще ви дам само два примера.

Председателят отново прекъсна обвиняемия и го помоли да не се отклонява явно по въпроси, които не се отнасят по делото.

Председателят на съда покани обв.Х. да продължи.

Обв. Х.: Разбрах. Целият този опит в миналото, както и във ваше присъствие в съда миналия месец и всеки ден в ареста аз се уверявам че ще бъдат оставен да умра. Дори тази сутрин нито един лекар не дойде да ме види. А вчера вечерта медицинския състав решиха да ми дадат две дози инсулин така, че да не се налага да идват по-късно, защото аз съм неудобен. По този начин се чувствам. Аз съм неудобен. И по-лесно е ако умра.

Поради тези четири причини аз моля да ми бъде дадена най-лека мярка, за да мога да предпазя живота си.

ПРАВО на ПОСЛЕДНА ДУМА на обв.Д. Р. Е. Х..

ОБВ. Х.: Мисля, че не би трябвало да ми бъде дадена каквато и да е мярка и да бъда свободен, да идвам тук, когато ме призоват в съда.

Съдът се ОТТЕГЛИ на тайно съвещание...

АДВ. Н.: Ма, той не е казал последната си дума. Възразявам. Не е казал последната си дума.

Съдът се ОТТЕГЛИ на тайно съвещание и ОБЯВИ, че ще се произнесе с определение в 21.15 часа.

Заседанието по делото продължава в 21.26 часа.

Съдът, след проведено тайно заседание ОБЯВИ на страните определението си.

С оглед извършения превод от преводача в откритите съдебни заседания на 19.08.2022г., 29.08.2022г., 12.09.2022г. и 13.09.2022г., съдът намира, че следва да се изплати възнаграждение на преводача в размер на 270 лева, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

На основание чл.25 ал.1 и чл.26 ал.1 от Наредба № Н-1/16.05.2014г. за съдебните преводачи на преводача А. Т. Д. – Д. за извършения превод в съдебните заседания да се изплати възнаграждение в размер на 270 лева, платими от бюджетните средства на съда.

След проведеното съвещание съдът намира, че следва да се сезира Висшия адвокатски съвет, с копие до АК – Варна, относно процесуалното поведение на адв.Н., като се изпратят заверени копия от всички проведени открити съдебни заседания по ВЧНД № 390/2022г. на СлОС.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДА СЕ СЕЗИРА Висшия адвокатски съвет, с копие до АК Варна относно процесуалното поведение на адв.Н. в настоящото наказателно производство, като СЕ ИЗПРАТЯТ заверени копия от протоколите от всички проведени открити съдебни заседания по ВЧНД № 390/2022г. по описа на СлОС.

След съвещание и с оглед разпоредбата на чл.55 ал.4 от НПК следва да се представи писмен превод на английски език на обв.Д. Х. на определението

на Окръжен съд Сливен, включително и мотивите, след изготвянето им.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДА СЕ ПРЕДСТАВИ писмен превод на английски език на обв.Д. Х. на
определението нае СлОС, включително мотивите, след изготвянето им.

АДВ. Н.: Моля за копие от постановения акт.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието по делото се закри в 21.31 часа.

Председател: _____

Секретар: _____